

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Круглий стіл

Судоустрій: позитив, недоліки, напрями модернізації

▶ СТОР. 5—7

Час гримас

План з усиновлення виконують, по–злодійськи відбираючи внучок у дідуся

▶ СТОР. 13

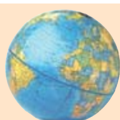

Спорт

***Юрій ЧЕБАН:* «На воді треба горіти і згоряти, а не тліти»**

▶ СТОР. 14

№ 177 (5427) П'ЯТНИЦЯ, 21 ВЕРЕСНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Євроінтеграція залишається серед основних пріоритетів

Під час державного візиту в Україну Президента Республіки Польща Броніслава Коморовського українська сторона підтвердила, що курс на європейську інтеграцію залишається одним із пріоритетних напрямків зовнішньої політики нашої держави. Учора відбулася зустріч з Коморовським Президента України Віктора Януковича віч-на-віч, Голови Верховної Ради Володимира Литвина та українсько-польські переговори під головуванням глав держав у розширеному складі.

На перемовинах сторони обговорили весь спектр двосторонніх відносин — спільні проекти в галузях енергетики, транспорту, торговельно-економічного співробітництва, а також зв'язки на рівні регіонів, співпрацю у сферах культури та освіти.

▶ СТОР. 2

Троє в човні вільної торгівлі

Учора набув чинності договір про зону вільної торгівлі в СНД, підписаний у Санкт-Петербурзі 18 жовтня 2011 року. Щоправда, поки що документ діє тільки в рамках трьох держав — України, Росії та Білорусі.

Київ ратифікував договір пізніше за своїх сусідів. **Як повідомляє «Інтерфакс-Україна»,** він набув чинності «після закінчення 30 днів з дати одержання депозитарієм третього повідомлення про виконання його сторонами, що підписали», необхідних для цього внутрішньодержавних процедур.

▶ СТОР. 11

На Прикарпатті відкрито нову установку з підготовки газу

В Івано-Франківській області на території Старобогородчанського газового родовища, що в Богородчанському районі, компанія «Укрнафтогазінвест» відкрила установку з підготовки газу (УПГ). **Як повідомив генеральний директор компанії Зіновій Козицький,** зведення даної установки є не тільки вигідним, а й необхідним, оскільки запаси газу у родовищі зменшилися і тиск у магістральному газопроводі знизився. Тому, якби не побудували власну УПГ, то на сьогодні видобуток у Старобогородчанському родовищі міг би припинитися взагалі.

▶ СТОР. 9

Київрада в облозі

Справа дійшла до сутичок з міліцією

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Кількість мітингів, які вчора проходили під стінами будинку КМДА, в якому в цей час відбувалася сесія міської ради, можна було б заносити до книги рекордів столиці, якби така існувала. Кореспондент «Голосу України» нарахувала шість осередків, активісти яких прийшли висловити своє незадоволення, але бути точною у такому натовпі — важко. Протестували головним чином проти нелегальних забудов та можливого розгляду депутатами міськради проекту рішення щодо реалізації мовного закону в столиці України. Не обійшлося й без сутичок з міліцією. Дехто з захисників Гостинного двору на Подолі, який, як вони побоюються, можуть перетворити на черговий торгово-розважальний центр, намагалися перекрити дорогу автомобілям, що в'їжджали до КМДА з боку вулиці Пушкінської, виставивши на дорозі загорожу у вигляді котів. Однак протрималася «котооблога» недовго. Зрештою, всі протестувальники зосередилися біля центрального входу.

▶ СТОР. 8

ПОДІЇ

Шевченка «пішли», але обіцяли повернути

Наша газета вже писала про те, що в Дніпропетровську на Монастирському острові демонтували пам'ятник Тарасу Шевченку, що багато років був візитівкою й основною визначною пам'яткою міста. Нині на місці монумента — будівельний майданчик.

18 вересня в медіацентрі «ДНІПРО ПОСТ» заступник голови Жовтневої райради з питань діяльності виконавчих органів Віктор Хижняк розповів:

— Реконструкція пам'ятника триває відповідно до графіка. Ще 30 грудня 2010 року було прийнято бюджет міста, в який було закладено 1,5 мільйона гривень на цю мету. На жаль, жодної технічної документації по пам'ятнику не збереглося. У Дніпропетровському історичному музеї нам вдалося відшукати тільки фотографії його установлення.

▶ СТОР. 9

Буряки худнуть на очах
Багато сонця й мало вологи

Із 307 до 299 центнерів з гектара зменшилася вага коренеплодів на Вінниччині упродовж двох тижнів, відколи почали збирати врожай. Осіннє тепло, що прийшло на зміну короткочасним дощам, знову висушило рослини. На 95 (!) центнерів менше накопують у середньому з гектара коренів, ніж торік.

— Цукровари намагалися врятувати вагу буряків, відстрочивши початок сезону збирання і переробки сировини, — кажуть в обласній асоціації «Поділляцукор». — На початку вересня над полями Вінниччини прошуміли невеликі дощі. Отримавши вологу, рослини трохи ожили і почали набирати вагу. У зв'язку з цим перенесли на десять днів початок копання корінців.

▶ СТОР. 8

КОРОТКО

■ 24—28 вересня 2012 р. в Україні прийматимуть делегацію Ради директорів Європейського банку реконструкції і розвитку, яка відвідає Київ, а також Харківську та Полтавську області. **(www. ubr. ua)**

■ В Європі з'явилася нова валюта — брістольський фунт. Розплатитися такими грошима можна тільки в одному-єдиному місті — британському Брістолі.**(www.autotravel. ua)**

■ У неділю, 23 вересня, біля пам'ятника Адамові Міцкевичу у Львові відбудеться грандіозне спортивне дійство — свято фехтування.**(Захід. нет)**

■ Держсанепідемслужба України СЕС отримала доручення ретельніше перевіряти алкогольні напої чеського виробництва — через масові випадки отруєнь у цій країні і сусідній Польщі. **(«Подробности»)**

■ МВС України уклало угоду з ТОВ «Матеріалознавство» на придбання бронежилетів на 15,92 млн. грн. **(www.regionews.com.ua)**

Представник ОБСЄ зі свободи ЗМІ закликала Верховну Раду відхилити закон про наклеп *(Радіо-Ера)*

Євроінтеграція залишається серед основних пріоритетів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Одним із найважливіших для України питань є питання європейської інтеграції», — сказав на початку засідання В. Янукович. **За повідомленням прес-служби глави держави,** під час зустрічі у форматі «віч-на-віч» він та його польський колега обговорили, в тому числі, тему підписання і ратифікації Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. «Ми обговорили, яким чином їх можна активізувати і продовжувати інтеграцію України до європейського співтовариства», — зазначив глава української держави.

Броніслав Коморовський, у свою чергу, сказав, що Польща підтримує європейські прагнення України і відзначає її здобутки на цьому шляху. «Успішне завершення переговорів щодо Угоди про асоціацію України та ЄС, безперечно, стане вагомим досягненням на шляху розвитку, — зауважив Президент Польщі.

Як добру сторінку та вдало складений іспит у розвитку відносин між двома країнами обидва президента назвали підготовку та успішне проведення в Україні та Польщі фінальної частини Чемпіонату з футболу Євро-2012. «У нас був у цьому році спільний іспит, який, я вважаю, ми пройшли достойно з двох сторін. Ця міжнародна подія буде черговою доброю сторінкою у відносинах між Україною і Польщею», — сказав Віктор Янукович, наголосивши при цьому, що ми сподіваємося на участь представників Польщі у складі делегацій міжнародних спостерігачів від Європейського парламенту та ОБСЄ на парламентських виборах.

ФАКТ

На Биківнянському цвинтарі, розташованому на околиці Києва, поховані жертви політичних репресій 1937—1941 років. Кількість жертв биківнянського поховання досі остаточно не встановлена, наводяться різні цифри — до 225 тисяч осіб. Серед них, зокрема, близько 3,5 тисячі поляків.

Президенти України та Польщі вчора також взяли участь у заключній частині XI Економічного форуму «Україна—Польща». А на сьогодні за участю президентів запланована церемонія відкриття Міжнародного меморіалу жертв тоталітаризму на території Національного історико-меморіального заповідника «Биківнянські могили», де буде відправлено міжконфесійний молебень за загиблими. У церемонії також візьмуть участь родичі розстріляних поляків, більшість з яких раніше не знали про місце поховання близьких і вперше його відвідали. Президенти відзначили важливість відкриття меморіалу і для українців, і для поляків. Б. Коморовський висловив сподівання, що відкриття меморіалу пам'яті жертв політичних репресій у Биківні стане суттєвою подією у взаємовідносинах між польським та українським народами. В. Янукович назвав відкриття Меморіалу загиблим полякам і українцям значною подією у встановленні історичної справедливості та вшануванні жертв тоталітаризму.

Президент України Віктор Янукович та Президент Республіки Польща Броніслав Коморовський під час офіційної церемонії зустрічі.

Фото Андрія МОСІЄНКА (прес-служба Президента України).

Юзефа МАЛЕЦЬКА.

Нас поєднують тисяча років добросусідства, сьогодення і майбутнє

Україну і Польщу поєднують не лише тисяча років добросусідства і співпраці, а й сьогодення і майбутнє, наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин учора під час зустрічі з Президентом Республіки Польща Броніславом Коморовським.

В Україні, зазначив він, надають великого значення нинішньому візиту Президента Республіки Польща. Керівник парламенту також повідомив, що під час візиту буде відкрито Меморіал жертвам тоталітарних репресій на території Національного історико-меморіального заповідника «Биківнянські могили».

«Переконаний, що ми повинні добре знати і пам'ятати наше минуле, щоб впевнено дивитись у майбутнє», — сказав Голова Верховної Ради.

В. Литвин висловив думку, що політичний діалог між нашими країнами продовжує розвиватися по висхідній, наголосивши в цьому контексті, що важливою складовою успішних двосторонніх відносин є міжпарламентське співробітництво на всіх рівнях.

Президент Республіки Польща заявив, що його країна підтримує євроінтеграційні прагнення України, зазначивши, що наша держава продемонструвала «величезний прогрес» у цій сфері. За його словами, Україна продовжує реформи, які наближають її до демократичних стандартів. «Необхідно подолати перешкоди на шляху підписання Угоди про асоціацію між Україною та Євросоюзом», — сказав Б. Коморовський, зазначивши, що дотримання демократичних стандартів на парламентських виборах відкриє шлях до підписання і ратифікації цього документа. За його словами, «позитивним сигналом» для ЄС стане готовність України до реформування правової системи.

Голова Верховної Ради висловив переконання, що парламентські вибори в Україні відбудуться у межах демократичних стандартів.

Прес-служба Верховної Ради.

Влада повинна показувати приклад усім учасникам перегонів

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин.

Голова передвиборної місії (група соціалістів) Андреас Гросс.

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з передвиборною місією Тимчасового Комітету ПАРЄ зі спостереження за виборами в Україні 28 жовтня 2012 року.

Під час розмови глава парламенту наголосив, що закон про вибори повинні виконувати всі учасники виборчого процесу, а влада має не втручатися у виборчий процес, а створювати належні умови для забезпечення вільного волевиявлення громадян. «Влада повинна показувати приклад, але й усі інші учасники виборчих перегонів теж мають діяти в межах закону», — сказав він.

В. Литвин повідомив про роботу парламенту на останній сесії його нинішньої каденції, зазначивши, що необхідність внесення змін до календарного плану роботи обумовлена виборчою кампанією. В. Литвин пояснив, що використання трибуни Верховної Ради представниками парламентських партій ставить інших учасників перегонів у нерівні умови. «Не можна допустити дискредитації вищого представницького органу», — заявив він.

Аналізуючи перебіг виборчої кампанії, Голова Верховної Ради наголосив, що вона відбувається «достатньо активно» в частині присутності кандидатів у ЗМІ і в зовнішній рекламі. Водночас він зауважив, що деякі виборці ще не визначилися зі своїми політичними уподобаннями, висловивши думку, що люди прийматимуть рішення ближче до дня голосування.

Глава парламенту також висловив думку, що виборче законодавство має залишатися сталим протягом принаймні десяти років. І, можливо, парламент наступного скликання має ухвалити Виборчий кодекс, зміни до якого не повинні вноситися хоча б десять років. В. Литвин нагадав, що прийняття торік закону про вибори народних депутатів 366 голосами було компромісним рішенням. Проте, за його оцінкою, змішана виборча система недостатньо сприяє політичній структуризації суспільства.

Серед недоліків чинного виборчого закону Голова Верховної Ради назвав великі за розміром округи, що ускладнює ефективну роботу депутата з виборцями. На його погляд, депутати, обрані за партійними списками, практично не несуть перед виборцями відповідальності. В. Литвин також назвав завеликим 5-відсотковий виборчий бар'єр, висловивши думку, що для країни в перехідному періоді, якою є Україна, він не має перевищувати 1 відсотка.

Під час зустрічі зі спостерігачами ПАРЄ В. Литвин наголосив, що закон про посилення відповідальності за посягання на честь і гідність людини нині не на часі і його не буде ухвалено, оскільки «практично відсутній кордон між наклепом і критикою». За словами керівника парламенту, якщо і приймати такий закон, то у ньому обов'язково має бути позиція про те, що норму щодо посилення відповідальності за наклеп не повинні використовувати як інструмент тиску на ЗМІ політики і державні службовці, які є публічними особами.

Прес-служба Верховної Ради.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Обпікшись на молоці, дмухають на холодну воду

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин провів чергову онлайн-конференцію в соціальній мережі «Facebook».

Відповідаючи на запитання, чи наблизять парламентські вибори Україну та життя людей до європейських стандартів, В. Литвин сказав: «Ми станемо європейцями лише тоді, коли станемо українцями. Відповідно, вибори не відіграють тієї ролі, про яку говорите». Стосовно запровадження на виборах Голова Верховної Ради зауважив, що, ухвалюючи відповідний законопроект, депутати керувалися принципом «обпікшись на молоці, дмухають на холодну воду». «Зрозуміло, що це не панацея від можливих порушень, — вважає він. — Слід розглядати це як застереження від порушень. До цього закону запропоновано зміни з тим, щоб відеозапис відбувався і в процесі встановлення результатів виборів. І ще одне. Реалізація ідеї з відеоспостереженням є результатом недовіри в політичному середовищі».

Коментуючи розвиток подій довкола мовного закону, глава парламенту висловив думку, що введення другої офіційної мови за нинішніх умов може призвести до одного — до розколу України. «І лінію цього розколу неважко передбачити, — вважає політик. — Має бути одна державна мова, повинні мати право і можливості на розвиток усі інші мови. За однієї умови — не за рахунок української мови».

Характеризуючи стан розвитку Збройних Сил України, В. Литвин наголосив на потребі переходу до контрактної армії: «Бідна і голодна армія — небезпечна для країни. Треба перейти на повністю контрактну армію, оскільки сьогодні із 800 тисяч призовників до армії потрапляють лише 30—40 тисяч. Встановити зарплату для контрактника першого року — 4—5 тисяч, офіцера — до 8 тисяч. Визначити реальний та ефективний соціальний пакет для військовослужбовців. Розв'язати проблему житла. Для цього є всі можливості, враховуючи, що залишилося ще багато військового майна, землі та будівель».

Сучасне політичне становище в країні в контексті останніх 20 років Голова Верховної Ради охарактеризував так: «Сьогодні воно стабільне у своїй складності. Загалом Україна розвивається через конфлікти і, як правило, на піку конфліктів приймаються ключові рішення. Звісно, за таких умов вони далекі від довершеності. Головний висновок: Україна й надалі не може розвиватися через конвульсії».

Усі особисті відповіді В. Литвина на запитання користувачів соціальної мережі можна прочитати на стіні публічної сторінки керівника парламенту (http://www. facebook. com/lytvyn. volodymyr).

Міліцію радянського типу замінить поліція європейського зразка?

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності рекомендує Верховній Раді прийняти за основу проект закону про поліцію.

Законопроектом (реєстр. №10688), поданим народними депутатами з фракції Партії регіонів Василем Грицаком і Валерієм Коновалюком, пропонується визначити правову основу та принципи діяльності поліції, її організаційну структуру, права та обов'язки її співробітників, порядок проходження служби в поліції, гарантії правового і соціального забезпечення її співробітників, а також порядок фінансування, матеріально-технічного забезпечення.

За словами авторів законопроекту, чинне законодавство, яке регулює діяльність міліції, є застарілим і суперечить Конституції. Зокрема, всупереч Основному Закону спеціальні звання міліції встановлюються не законом, а постановою Кабінету Міністрів. Проте навіть цим актом не передбачені звання прапорщика міліції, старшого прапорщика міліції та генерал-полковника міліції, хоча нині вони активно присвоюються. Такі недоліки й обумовили внесення численних змін і доповнень до Закону «Про міліцію». Однак повністю привести його у відповідність до вимог сьогодення косметичними змінами не вдалося, переконані парламентарії.

Як зауважив В. Грицак, представляючи законопроект на засіданні комітету, згідно з етимологічними джерелами слово «міліція» означає нерегулярні збройні формування, які використовуються зокрема і для підтримки громадського порядку, що складаються з добровольців і не входять до офіційної системи державних правоохоронних органів під час революційних перетворень у державі. За його словами, «міліція саме і була утворена як виконавчий орган з охорони революційного суспільного порядку в 1917 році». Тоді як слово «поліція» означає систему державних служб і органів, що виконують на професійній основі функції з охорони громадського порядку, боротьби зі злочинністю. Тому слово «поліція» найбільше відповідає статусу та завданням органу, який сьогодні в Україні називається «міліція».

Відповідно до поданого законопроекту, «поліція є системою озброєних правоохоронних органів держави, призначених для забезпечення в межах компетенції, визначеної Конституцією та законами України, охорони та захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, інтересів держави та територіальних громад від протиправних посягань, боротьби зі злочинністю, а також охорони громадського порядку, власності та забезпечення громадської безпеки».

Проектом пропонується встановити, що поліція входить до системи Міністерства внутрішніх справ України. Для організації централізованого управління з виконання покладених на поліцію завдань у складі апарату Міністерства внутрішніх справ України створюється Департамент поліції.

Вл. інф.

Помічник народного депутата Ігор Слівінський і член Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Василь Грицак під час підготовки до засідання комітету, на якому, зокрема, буде розглянуто проект закону України «Про поліцію».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ТОЧКА ЗОРУ

Представники комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності переконані, що реформування МВС дасть змогу відійти від структури міліції радянського типу, яка за своєю суттю є тоталітарною і не залежить від зміни особового складу.

Понад 30 тисяч молодих родин забезпечені житлом

Проект закону «Про особливості державної підтримки забезпечення молоді житлом», а також продовження дії програми молодіжного житлового будівництва до 2017 року обговорювали вчора під час міжнародного форуму «Молоді — житло, державі — перспективу». Серед учасників — народні депутати, представники уряду, Федерації профспілок, Державного фонду сприяння молодіжному житловому будівництву, Спілки молодіжного житлового комплексу Росії, громадського об'єднання МЖК Мінська.

Зокрема, заступник голови парламентського комітету з питань будівництва, містобудування, житлово-комунального господарства й регіональної політики Ігор Лисов нагадав, що з 2002 року в нашій країні діє Державна програма забезпечення молоді житлом. Її суть — у придбанні квартири громадянином і державою в співвідношенні 70 відсотків до 30. Програма популярна серед людей, що перебувають на квартирному обліку.

«Сьогодні в бюджеті на її реалізацію закладено двісті мільйонів гривень, але цього недостатньо. Тому ми зробимо все можливе, щоб суму було збільшено до мільярда», — сказав народний депутат.

За його словами, з 2,5 млн. молодих родин в Україні житлом забезпечені тільки 33%. Щоб збільшити кількість таких сімей, необхідно змінити законодавство в сфері будівництва соціального, муніципального та дохідного житла. Тому до розв'язання цих питань потрібно активно залучати місцеві органи влади, а також державні структури. «Питання забезпечення молодих родин житлом має стати прерогативою не тільки Верховної Ради, а й усіх гілок влади. У наступному році ми активно працюватимемо над вирішенням цієї проблеми», — сказав І. Лисов.

Народний депутат Андрій Пінчук нагадав, що в першому читанні вже прийнято законопроекти «Про особливості державної підтримки забезпечення молоді житлом» (№ 9290) і «Про молодіжну житлово-будівельну кооперацію» (№ 9285). Зокрема, перший документ передбачає державну підтримку для будівництва чи придбання житла. Надаватиметься іпотечне пільгове кредитування. Також у проекті прописано діяльність Держфонду сприяння молодіжному житловому будівництву. Другий законопроект передбачає створення молодіжних житлово-будівельних кооперативів. «Сподіваємося на підтримку Кабінету Міністрів і Президента. Але в будь-якому разі зупинятися в розв'язанні цього питання ми не станемо», — наголосив парламентарій.

Нового поштовху реалізації державою соціальної житлової політики, на думку голови правління Держфонду сприяння молодіжному житловому будівництву Леоніда Рісухина, може додати прийняття проекту закону № 9290. Закріплення відповідної програми на рівні закону передбачає різні механізми держпідтримки, також це дасть змогу планувати її щорічно залежно від кількості родин, котрі її потребують.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

ЦИФРА

Під час реалізації Державної програми забезпечення молоді житлом, за словами Л. Рісухина, підтримку в придбанні житла отримали понад 30 тис. молодих родин. Сьогодні держфонд за цією програмою обслуговує 8700 кредитних договорів, кредитний портфель становить 890 млн. грн. Крім того, обслуговуються 8960 договорів часткової компенсації, укладених у 2003—2008 рр.

Бюджет–2013: поки що нема чого обговорювати

Після того, як минулого тижня Кабінет Міністрів схвалив проект держбюджету на 2013 рік та подав його до парламенту, а на початку цього тижня Голова Верховної Ради Володимир Литвин повернув його на доопрацювання до уряду, ситуація з ухваленням бюджетного розпису на наступний рік геть заплуталася.

На думку народного депутата, члена Комітету Верховної Ради з питань бюджету Алли Александровської, яку вона озвучила під час прес-конференції, повернення цього документа назад до Кабміну може свідчити про те, що незадовго до виборів нинішня влада не бажає оприлюднювати всі економічні показники та не хоче публічного звіту про свою діяльність. Тим паче що зараз з'явилися дані Держстату, які дозволяють говорити про нереалістичність закладених до проекту держбюджету показників.

Саме тому прем'єр Микола Азаров під час засідання уряду озвучив лише деякі прогнозні цифри, що не дає змоги комплексно оцінити схвалений урядом проект бюджету-2013, вважає А. Александровська. Попри це, каже вона, темпи зростання промислового виробництва у 2012 році чітко свідчать про сповільнення економіки: якщо на початку року ці темпи становили близько 7 відсотків, то тепер вони впали до 0,2 відсотка. Якщо й далі економіка розвиватиметься так, то про виконання доходної частини бюджету-2012 говорити не доводиться. Адже щоб виконати заплановані показники, впродовж наступних чотирьох місяців року має надходити на третину більше доходів, ніж мало місце за перші вісім місяців. Очевидно, що в умовах спаду промислового виробництва це майже нереально. «Саме тому обговорювати реалістичність озвучених прем'єром Миколою Азаровим цифр ми просто не можемо, бо замість реального документа нам поки що запропонували гарну картинку про стабільність та зростання добробуту», — зазначила народний депутат.

Загалом вона вважає, що відповідь на бюджетне питання отримає лише після виборів, коли влада зрозуміє, яким буде наступний парламент. Крім того, на думку А. Александровської, якщо потрібно буде ухвалювати поганий бюджет, то за нього може проголосувати ще нинішній склад Верховної Ради, щоб не робити винним наступний. У такому разі фракція Компартії за цей документ не голосуватиме. «Можна ухвалити жорсткий бюджет і пояснити людям, чому, але діяти при цьому чесно. Однак той бюджет, що вимальовується нині, комуністи не підтримуватимуть», — сказала народний депутат.

Сергій КОВАЛЕНКО.

У НОМЕР

ГКЧП у Засуллі

Цими днями Лубенський районний суд скасував рішення депутатів Засульської сільської ради про дострокове припинення повноважень сільського голови Сергія Бондаренка. Що ж відбувається в найбільшому із сіл Лубенщини і чому справами сільської громади уже зацікавився навіть суд?

Сам Сергій Бондаренко порівнює те, що діється в селі, з сумнозвісним... ГКЧП. Мовляв, група депутатів улаштувала заколот, який очолив один із народних обранців: він свого часу став було без попередження роздавати тут продовольчі пайки. Коли ж сільська влада показала, хто в домі хазяїн, а голова навіть звернувся до прокуратури, усе й почалося...

А 30 липня відбулася чергова 30-та сесія Засульської сільської ради 6-го скликання. Саме тоді один із депутатів несподівано подав пропозицію фракції «Єдність» (у складі сільської ради, виявляється, є й фракція, до якої входить 20 депутатів із тридцяти) про внесення в порядок денний сесії питання про недовіру сільському голові. Ніяких доказово-компрометуючих документів, які стали б підставою для внесення цього важливого питання в порядок денний, надано не було, тож це й справді виявилося несподіванкою для решти депутатів і самого сільського голови. Після взаємних образ голова сільради змушений був закрити сесію, однак депутати фракції «Єдність» залишилися в залі й провели своє засідання, яке оголосили «позачерговою 31-ю сесією». На ній і постановили повноваження сільського голови припинити, печатку у нього відібрати, а виконання обов'язків тимчасово покласти на секретаря ради.

Після цього до Верховної Ради України спрямували відповідне клопотання про призначення парламентом дострокових виборів сільського голови Засулля.

— Оскільки ця сесія була проведена з процедурними порушеннями, то суд скасував її рішення. У тому числі і про дострокове припинення моїх повноважень, — коментує Сергій Бондаренко.

Цікаву тактику в зв'язку з рішенням суду обрали його опоненти. Вони провели... чергову сесію (засідання фракції, яке назвали сесією, вважає Бондаренко), де знову звільнили його з посади. Суд, імовірно, знову поновить... Частина депутатів проведе чергову сесію... Така от тактика.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Потрібна державна програма електрифікації нових вулиць

З пропозицією розробити Державну програму фінансування електрифікації нових вулиць і прийняття на баланс нічийних ліній електропередач з парламентської трибуни звернувся до Прем'єр-міністра України Миколи Азарова народний депутат **Микола ШЕРШУН (на знімку).**

— Проблема електрифікації нових вулиць нині актуальна для багатьох населених пунктів Рівненської області, — каже народний депутат України. — Оскільки кошториси цих проектів дуже дорогі, то й знайти на це гроші у місцевих бюджетах (навіть за підтримки громадян) нереально. Через відсутність фінансів не вдається передати на баланс енергорозподільчим компаніям і нічийні електромережі. Вихід із ситуації бачу в тому, щоб збільшити частку інвестиційної складової у чинних тарифах на електроенергію. Тоді за рахунок вивільнених коштів енергорозподільчі компанії можуть не лише брати дольову участь в облаштуванні нових мереж, а й проводити необхідну заміну та ремонт уже існуючого обладнання.

Записала **Олександра ЮРКОВА.**
Рівне.

Про виконання доходної частини бюджету-2012 говорити не доводиться

Українська Національна Асамблея

Передвиборна програма Української Національної Асамблеї до виборів у Верховну Раду України 28 жовтня 2012 року

Затверджено Рішенням XXVI З'їзду Української Національної Асамблеї

Усвідомлюючи власну відповідальність перед нинішнім і майбутніми поколіннями, ми прагнемо об'єднати зусилля українців усього світу для розбудови сильної, високорозвиненої української держави.

Наша мета:

✓ Україна — унітарна, демократична, правова держава;

✓ єдиним джерелом влади в Україні є народ;

✓ держава створює умови для розвитку особи, а кожен громадянин України своєю працею приносить користь державі і народу;

✓ Вищі посадові особи органів державної влади несуть персональну відповідальність за результат своєї діяльності перед українським народом.

Наша ціль — Сила, Порядок, Добробут!

Сила

Сильна та ефективна державна влада та місцеве самоврядування.

Боєздатна, прикрита ядерним щитом, добре підготовлена і оснащена армія, що здатна захистити Україну від зовнішніх загроз

Сильна економіка, заснована на державній і приватній власності, що базується на високих технологіях.

Порядок

Однією із основних проблем, що стримує розвиток України, є корупція.

Корупція перешкоджає реалізації творчого потенціалу та підприємницької ініціативи нашого народу та змушує наших громадян шукати кращої долі за межами України. Бюрократичні перепони і зловживання владою з боку чиновників змушують людей приховувати доходи, відлякують потенційних інвесторів, що перешкоджає реалізації інноваційних проектів, створенню нових робочих місць та розвиткові економіки України.

Корупція, поєднана з розкраданням бюджетних коштів і матеріально-технічних ресурсів держави, унеможливлює виконання завдань у сфері національної безпеки і оборони та забезпечення громадського порядку, перешкоджає розвиткові економіки, медицини, науки і освіти, що в кінцевому результаті загрожує існуванню України як незалежної держави.

Корупція у вищих ешелонах влади та відсутність незалежного і справедливого суду призводить до винесення судами неправосудних вироків і рішень. Це дестабілізує суспільно-політичні відносини, не дозволяє забезпечити належний рівень захисту прав і свобод наших громадян та підриває довіру людей до держави.

Подолання корупції та створення сприятливих умов для розвитку людини, держави і суспільства є одним із основних завдань, що стоять перед Українською Національною Асамблеєю як політичною силою.

Для подолання корупції і наведення порядку в країні ми забезпечимо:

✓ проведення ретельного кадрового відбору і призначення на посади в судові та правоохоронні органи чесних і принципових професіоналів;

✓ вирішимо питання належного матеріально-технічного забезпечення співробітників правоохоронних органів та суддів;

✓ посилимо відповідальність за корупційні дії і зловживання владою шляхом прийняття відповідних нормативно-правових актів;

✓ створимо незалежну, справедливу і ефективну судову систему та забезпечимо формування некорумпованого суддівського корпусу, який буде виносити законні та справедливі вироки та рішення.

Добробут

Ми створимо умови для економічного розвитку України на основі передових наукових технологій та запровадимо економічно обгрунтовані ставки податків.

Проведемо націоналізацію важливих стратегічних об'єктів, що забезпечують економічну і національну безпеку України

Приймемо прості і зрозумілі закони, які не будуть душити приватну ініціативу, що має сприяти розвиткові малого і середнього бізнесу та створенню нових робочих місць.

Землі сільськогосподарського призначення, ліси та водні ресурси є загальнонародною власністю і не підлягають приватизації.

Держава повинна сприяти розвиткові талановитої молоді.

Ми перенесемо центр ваги на профілактичну медицину, формування культури здорового способу життя, самовдосконалення і самозцілення.

Забезпечимо належну охорону навколишнього середовища і створимо безпечні екологічні умови для проживання людей, забезпечимо гідні державні пенсії всім, хто впродовж свого життя трудився на благо України.

Очистимо національний інформаційний простір від бруду, агресії та розпусти, а будемо сприяти популяризації культурних, освітніх та наукових програм.

Переважна більшість публічних послуг мають надаватися органами місцевого самоврядування.

Ми змінимо принципи формування державного бюджету і змінимо розподіл коштів на користь місцевих громад.

Друкується відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України»

(За електронною версією ЦВК)

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про оголошення попередження кандидату у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 223 Левченку Ю.В.

До Центральної виборчої комісії 13 та 15 вересня 2012 року надійшли заяви разом з доданими до них матеріалами кандидатів у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 223 Куташева Ігоря Вікторовича та Гладчука Вадима Федоровича з повідомленням про встановлення судом факту використання інших коштів, крім коштів виборчого фонду, при фінансуванні передвиборної агітації, а також щодо порушення обмежень проведення передвиборчої агітації, передбачених Законом України "Про вибори народних депутатів України" (далі - Закон), кандидатом у народні депутати України в цьому ж окрузі Левченком Юрієм Володимировичем.

У заявах суб'єкти звернень просять Центральну виборчу комісію прийняти рішення про оголошення попередження кандидату у народні депутати України в одномандатному виборчому округу 223 Левченку Юрію Володимировичу та оприлюднити таке попередження у загальнодержавних засобах масової інформації та на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Розглянувши заяви та додані до них матеріали, Центральна виборча комісія встановила.

Постановою Центральної виборчої комісії від 10 серпня 2012 року № 233 "Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України, висунутих політичною партією Всеукраїнське об'єднання "Свобода" зареєстровано кандидата у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 223 Левченка Юрія Володимировича.

Згідно з частиною першою статті 70 Закону кандидати у народні депутати України мають право розпочати свою передвиборну агітацію з дня, наступного за днем прийняття виборчою комісією рішення про реєстрацію кандидатів у депутати.

Передвиборна агітація здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, виділених на забезпечення ведення передвиборної агітації відповідно до Закону, коштів виборчих фондів партій, кандидатів у народні депутати України в одномандатних виборчих округах. Використання власних коштів кандидатів у депутати чи коштів з інших джерел для проведення передвиборної агітації, у тому числі з ініціативи виборців, забороняється (частина шоста статті 68 Закону).

Частиною тринадцятою статті 74 Закону забороняється проводити передвиборну агітацію, що супроводжується наданням виборцям, закладам, установам, організаціям коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки мінімального розміру заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей.

Рішенням Київського апеляційного адміністративного суду від 12 вересня 2012 року в справі № 2а-12300/12/2670 встановлено, що при безоплатній передачі сертифіката у розмірі 10 тисяч гривень Національній бібліотеці України для дітей кандидатом у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 223 Левченком Ю.В. проведено передвиборну агітацію з порушенням норм, встановлених частиною тринадцятою статті 74 Закону. Крім того, кандидат у народні депутати України Левченко Ю.В. використав кошти з джерел інших, ніж виборчий фонд, чим порушив частину шосту статті 68 Закону.

Враховуючи викладене, вказаним рішенням Київського апеляційного адміністративного суду, зокрема, визнано протиправними дії кандидата у народні депутати України Левченка Юрія Володимировича щодо передвиборної агітації за кошти з джерел інших, ніж його виборчий фонд, агітації, яка супроводжувалась наданням виборцям та закладам безоплатно товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки мінімального розміру заробітної плати), послуг, матеріальних цінностей, а саме: наданням сертифіката на купівлю інтерактивної дошки для Національної бібліотеки України для дітей у розмірі 10000,00 гривень.

Відповідно до частини дев'ятої статті 177 Кодексу адміністративного судочинства України рішення суду апеляційної інстанції є остаточним.

Частиною п'ятою статті 124 Конституції України визначено, що судові рішення ухвалюються судами іменем України і є обов'язковими до виконання на всій території України.

Згідно з пунктами 3, 5 частини другої статті 61 Закону у разі встановлення судом при розгляді виборчого спору в порядку, передбаченому законом, факту використання кандидатом у депутати при фінансуванні передвиборної агітації, крім коштів виборчого фонду, інших коштів, а також у разі порушення кандидатом у народні депутати України обмежень щодо проведення передвиборної агітації, йому оголошується попередження.

Рішення про попередження окремому кандидату у народні депутати України приймає Центральна виборча комісія (частина перша статті 61 Закону).

За змістом частини третьої статті 61 Закону попередження, зазначене у частині першій цієї статті, оприлюднюється Центральною виборчою комісією у загальнодержавних засобах масової інформації та на офіційному веб-сайті Комісії.

Таким чином, Центральною виборчою комісією встановлено передбачені Законом підстави для оголошення кандидату у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 223 Левченку Ю.В., висунутому політичною партією Всеукраїнське об'єднання "Свобода", попередження за використання інших коштів, крім коштів виборчого фонду, при фінансуванні передвиборної агітації, а також за порушення визначених Законом обмежень проведення передвиборчої агітації з подальшим його оприлюдненням у загальнодержавних засобах масової інформації та на офіційному веб-сайті Комісії.

Враховуючи викладене, відповідно до пунктів 1, 19 частини другої статті 30, частин першої - третьої, шостої статті 61, частини шостої статті 68, частини тринадцятої статті 74 Закону України "Про вибори народних депутатів України", керуючись статтями 11 - 13, частиною п'ятою статті 14, частинами п'ятою, шостою статті 15, частиною другою статті 27 Закону України "Про Центральну виборчу комісію", Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Оголосити кандидату у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 223 Левченку Юрію Володимировичу попередження за використання інших коштів, крім коштів виборчого фонду, при фінансуванні передвиборної агітації, а також за порушення обмежень проведення передвиборчої агітації, встановлених Законом України "Про вибори народних депутатів України".

2. Копію цієї постанови надати кандидатам у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 223 Левченку Ю.В., Куташеву І.В., Гладчуку В.Ф.

3. Цю постанову опублікувати в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр", а також оприлюднити на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Заступник Голови Центральної виборчої комісії Ж. УСЕНКО-ЧОРНА.

від 18 вересня 2012 року № 969.

ВИБОРИ—2012

Зареєстрували 48 офіційних спостерігачів та розглянули низку скарг

Центральна виборча комісія, розглянувши відповідні звернення, зареєструвала 36 офіційних спостерігачів від Сполучених Штатів Америки та 12 — від Республіки Польща на чергових парламентських виборах. Таким чином, повідомили у відділі взаємодії зі ЗМІ секретаріату ЦВК, загальна кількість зареєстрованих офіційних спостерігачів склала 512 осіб.

Крім того, ЦВК оформила 19 уповноважених осіб політичних сил в одномандатних виборчих округах: 16 — Соціалістичної партії України та 3 — політичної партії Українська платформа «Собор», скасувала реєстрацію трьох уповноважених осіб політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Свобода» в одномандатних виборчих округах та оформила чотирьох інших. Комісія також ухвалила рішення щодо скасування реєстрації довірених осіб восьми кандидатів у народні депутати в зв'язку з поданими ними заявами про припинення повноважень їх довірених осіб та зареєструвала довірені особи кандидатів у депутати в одномандатних виборчих округах у 11 регіонах України.

У режимі засідання Центральна виборча комісія розглянула звернення народних депутатів Олександра Стешенка, що надійшло з Генеральної прокуратури та Олександра Черноморова — з прокуратури Автономної Республіки Крим, які містять інформацію щодо порушень законодавства про вибори народних депутатів під час передвиборних перегонів та порушень, що мали місце до їх початку. Після відповідного обговорення комісія вирішила звернення О. Стешенка повернути, а звернення О. Черноморова направити до Генеральної прокуратури для перевірки викладених у ньому фактів та вжиття заходів прокурорського реагування, оскільки проведення перевірки викладених у зверненнях відомостей виходить за межі повноважень ЦВК.

Крім того, комісія розглянула дві скарги Ярослава Маршутки — довіреної особи кандидата у народні депутати в одномандатному виборчому окрузі №165 Володимира Петровського, — в яких він просить визнати протиправними дії кандидата в цьому ж окрузі Івана Чайківського з виготовлення та розповсюдження друкованих матеріалів передвиборної агітації та оголосити йому попередження. Після обговорення комісія відмовила Я. Маршутці у задоволенні його скарг, оскільки додані до них докази не є належними, достовірними та достатніми. Разом з тим зазначені скарги надіслано до МВС для проведення перевірки викладених обставин та реагування відповідно до законів України.

З цієї ж підстави відмовлено у задоволенні скарги Ростислава Гринчака — довіреної особи кандидата у народні депутати в одномандатному виборчому окрузі №149 Олексія Лелюка, — у якій він просить визнати протиправними дії кандидата у народні депутати у цьому ж окрузі Олександра Кулика щодо виготовлення та розповсюдження друкованих матеріалів передвиборної агітації та оголосити йому попередження. Зазначену скаргу з доданими до неї матеріалами також надіслано до МВС.

Судоустрій: позитив, недоліки, напрями модернізації

Такою була тема дискусії, що відбулася в редакції газети «Голос України».

У розмові взяли участь Василь Маляренко, Голова Верховного Суду України у 2002—2006 роках; Анатолій Селіванов, постійний представник Верховної Ради України у Конституційному Суді; Ірина Саприкіна, заступник голови Київського апеляційного адміністративного суду; Анатолій Горлов, головний редактор «Голосу України»; Сергій Демський, заступник головного редактора «Голосу України», заслужений юрист.

А. Горлов: Оскільки про модернізацію системи судочинства ми говоримо доволі часто, то запитання відразу до Ірини Валентинівни. Скажіть, будь ласка, справді наша судова система така недолуга, що її потрібно міняти? Чи відчуваєте ви тиск на вас, як на суддів, котрі мають виносити те чи інше рішення? Чи зникнуть ці проблеми у разі зміни системи? І які шляхи виходу з цієї ситуації?

Саприкіна: Певні недоліки, звичайно, є. І говоримо про це не ми, а суспільство, яке не задоволене наявним станом речей. Не можна говорити, що система така недолуга, що її потрібно будувати заново. Однак вдосконалювати цей процес потрібно, і скажу чому. Головне — маємо виходити з того, чим найбільше незадоволене суспільство, — тяганина, недосконалість і недоступність деяких судових рішень. Усе це у сукупності складає певне негативне враження від судової системи. Проте це не означає, що її потрібно руйнувати. На мій погляд, дуже важливим і таким, що потрібно врахувати при вдосконаленні судової системи, є таке.

По-перше, дуже правильно зроблено, що існує декілька вертикалей судової системи — загальна юрисдикція, адміністративна, господарська.

По-друге, вважаю, недоцільно було змішувати адміністративну систему із загальною юрисдикцією на першій інстанції. Ми знаємо, що місцеві суди діють і як суди загальної юрисдикції, і як адмінсуди. Це дуже велике перевантаження суддів загальної юрисдикції, що, звичайно, не може викликати довіру та прихильність суспільства. Уявіть суддю, який одночасно, в один день повинен досконало знати і користуватися Цивільним процесуальним кодексом, Кодексом адміністративного судочинства чи адміністративних правопорушень, а також і Кримінальним процесуальним кодексом. Навіть якщо судді розділені за роботою по цивільних і кримінальних палатах. Звичайно, суддя, який одночасно, в один день, використовує декілька процесуальних кодексів, не може не помилятися, так би мовити, якісно, у повному обсязі, здійснювати правосуддя. Звичайно, це буде приводом для нарікань з боку суспільства. Тут ми маємо визнати: ці скарги обґрунтовані.

По-третє, перевантаження суддів, яке нині відбувається у нас з розглядом справ, пов'язаних із соціальними виплатами, мабуть, не очікував ніхто. Ні судова система, ні керівництво держави. Тут треба приймати рішення на законодавчому рівні, або вводити хоча б таке поняття як «судовий прецедент», щоб аналогічна категорія справ вирішувалася однозначно, згідно з напрацьованою судовою практикою. Є керівні роз'яснення, постанови вищих спеціалізованих судів, Верховного Суду України з урахуванням думки Європейського суду з прав людини. Тоді б це правосуддя було швидкоплинним, якісним, і нарікань, звісно, у громадян було б менше.

Ред.: Навіть на найвищому рівні звучало, що у нас найкорумпованішими в суспільстві є судді. Ви пригадуєте ці фрази...

Саприкіна: Звичайно. Дуже великий вплив на дію судової системи має саме громадська думка, яка формується засобами масової інформації...

Маляренко: Хоча фактів таких дуже й дуже мало.

Саприкіна: Так. Усе це пішло від екс-президента Віктора Ющенка, який з високої трибуни сказав, що судді такі-сякі і їх треба гнати. Після цього лише ледачий не пхнув суд.

Ред.: Василь Тимофійович каже, що фактів мало, але все одно вони є.

Саприкіна: Є. Але подібні факти корумпованості є й серед вищих ешелонів влади. Таке враження, що крім як серед суддів корупції більше немає ніде.

Ред.: В інших прошарках суспільства вона, на жаль, теж присутня. Але сьогодні у нас тема правосуддя...

Саприкіна: Якщо ви хочете запитати, чи я належу до корумпованих суддів, то я можу сказати: ні, не належу. Вибачте, немає гільдії корумпованих суддів, щоб я могла вказати їх кількість. Серед моїх знайомих таких немає. Крім того, треба себе не поважати, щоб винести таке рішення, яке потім тиражуватимуть як корумповане. Є певні недоліки в роботі суддів, але можливість судової помилки передбачена законодавчо. Тому й існує проходження рішень суду першої, другої та третьої інстанції. Правильність рішення суду першої інстанції перевіряє апеляційний суд. Першу та другу, у свою чергу, перевіряє вищий суд. Якщо є необхідність, може перевірити й Верховний Суд України. Крім того, наші громадяни не позбавлені можливості звернутися і до Європейського суду. Тому говорити, що судове рішення незаконне і суддя корумпований тільки тому, що комусь щось не сподобалося, неприпустимо. Оскільки це законом передбачена процедура. Розумієте, тільки якщо стосовно конкретного судді є вирок, що постановлено завідомо неправосудне рішення, тоді можна про щось говорити. Інакше, ви ж розумієте, як збурюється суспільство — особа, яка виграла справу, вважає, що була права з самого початку. Суд тільки підтвердив це. Той, хто не задоволений, уже на якомусь телеканалі розповідає про корумповані суди. Те, що сама сторона була не підготовлена, доказів не надала, адвокат не професійний і взагалі вимоги, вибачте, не лізуть ні в які законодавчі ворота, це нікого не цікавить. Є ображена людина, можна паплюжити суд, суддів. От вам і питання щодо корумпованості.

Ред.: Василю Тимофійовичу, вам із вершини Верховного Суду України, мабуть, цю систему було дуже чітко видно і зрозуміло, де, які проблеми, недоліки є. І який вихід із цієї ситуації?

Маляренко: Я зупинюся на запитаннях, які були поставлені Ірині Валентинівні. Сказати, що правосуддя в Україні гірше, ніж будь-де, не можна з огляду на статистику звернень до Європейського суду з прав людини з інших країн.

Ред.: Нещодавно у нас була оприлюднена інформація, що з України останнім часом надходить найбільше звернень...

ЗАКІНЧЕННЯ НА 6—7-Й СТОР.

Сергій БАРАНОВ-МОХОРТ: «Останні, кого варто звинувачувати, — наші спортсмени, тренери, інші фахівці збірної, бо вони виклалися на 200 відсотків»

ТОЧКА ЗОРУ

Виступ української збірної з легкої атлетики на Олімпійських іграх навряд чи можна назвати вдалим — лише три медалі на 70 спортсменів-учасників. Від Ольги Саладухи чекали золота в потрійному стрибку, але вона взяла бронзу, прогнозовано третє місце посіли українки в естафеті 4х100 метрів, а приємно-несподіваною стала срібна нагорода Олександра П'ятниці в змаганнях з метання списа. Проте факт залишається фактом: українські легкоатлети не змогли показати все, на що здатні, не розкрили свого потенціалу. Логічно постає запитання: хто або що є причиною такого виступу в Лондоні та чи не почалася в наших спортсменів смуга невдач?

Про причини такого стану справ у вітчизняній легкій атлетиці й шляхи виходу з ситуації «Голосу України» розповів народний депутат України, перший віце-президент Федерації легкої атлетики Києва Сергій БАРАНОВ-МОХОРТ (на знімку).

— Сергію Миколайовичу, перше запитання, яке спадає на думку: чому не досить вдало виступили на Олімпіаді наші легкоатлети?

— Скажу відразу: останні, кого треба згадувати в цьому контексті, — наші спортсмени, тренери та інші фахівці збірної. Знаю, що вони виклалися на Іграх, як кажуть, на всі 200 відсотків. Тож звинувачувати їх язик не повертається.

А проблема в тому, що на легку атлетику, як і на спорт взагалі, потужно впливають стан економіки, соціальні проблеми та інші, нібито сторонні, речі. До ключових компонентів, без яких створення спорту вищих досягнень неможливе, належать телебачення, підтримка спонсорів і держави, підготовка наступного покоління спортсменів. Так ось, за першими двома факторами у нас спостерігається провал.

Міжнародні аналітики визначили країни-лідери, які готують легкоатлетів вищої кваліфікації заради досягнень європейських і світових рекордів. Серед таких країн: Іспанія, Німеччина, Франція, Росія, Великобританія. України там немає, вона — в групі держав (Італія, Португалія, Швеція, Румунія, Білорусь), де йде становлення або відтворення систем спортивної підготовки.

Або візьмемо засоби масової інформації — українська збірна з футболу, що називається, пролетіла на Євро-2012, але її «результат» смакують дотепер. А от збірна України з легкої атлетики у Гельсінкі стала чемпіоном Європи в жіночій естафеті 4 по 400 метрів. Наші спортсмени з прапорами України під оплески зробили коло пошани на заповненому стадіоні! Та цей результат вітчизняні ЗМІ не висвітлювали — ні гордості, ні радості. А один з російських каналів транслював цей чемпіонат в прямому ефірі повністю, зокрема, й тріумф України.

Форми отримання інформації через телебачення та Інтернет стали впливовими в усьому світі. Телекомпанії здатні кардинально змінювати глядацькі симпатії не тільки до різних фільмів, ток-шоу, політиків, а й до різних видів спорту. Наші ЗМІ наповнені політикою, всілякими лихами й видовищами. Можливо, людям потрібні хліб і видовища, але хіба легка атлетика не видовищний вид спорту? Відповідь «ні» може звучати, лише якщо ЗМІ не вистачає професіоналізму для подачі змагань у видовищному ключі.

Що стосується спонсорів, то не можна стверджувати, що вони взагалі оминають спорт увагою. Так, тут ми в руслі генеральної тенденції: в більшості економічно розвинених країнах спорт уже давно розглядається в контексті можливостей для вкладення капіталу. На такі позиції переходять і країни, що розвиваються. На жаль, в Україні конкретно легкій атлетиці спонсори приділяють небагато уваги, а більше, наприклад, футболу.

— В окремих видах спорту, і в легкій атлетиці зокрема, досягають успіху спортсмени країн різного рівня розвитку. Звідки такий парадокс?

— У цьому плані цікаві дослідження відомого соціолога спорту з Німеччини Гельмута Дігеля, який вивчав розвиток спорту в Китаї, Німеччині, Росії, Італії, Великобританії тощо. Вчений побачив, що, незважаючи на економічні та соціальні відмінності, ці країни досягли успіхів у легкій атлетиці.

Наприклад, рівні життя в США і Китаї дуже різні, відрізняються рівні безробіття у Китаї й Німеччині, в Австралії та Німеччині імміграційні норми жорсткіші, ніж у Франції і Великобританії, де надають громадянство спортсменам інших країн за спрощеною процедурою, а громадяни Росії та Італії дуже відрізняються в ракурсі вікових категорій і сімейних стосунків.

Дігель визначив і спільне в системах підготовки спортсменів різних країн. Зокрема, підготовка там централізована, результати стимулюють грошовою винагородою, створюють сучасні тренувальні бази та комплекси, розробляють програми пошуку талановитих атлетів.

— Що заважає зробити те саме в Україні?

— Аргумент про нестачу коштів на матеріально-технічну базу, тренерів, адміністраторів, поїздки тощо, вибачте, не сприймаю. Впевнений, навіть у межах існуючого бюджетного фінансування можна побудувати систему підготовки тих самих легкоатлетів, і робити це треба з дитячого віку. Насправді в нас не вистачає системної роботи з боку органів влади різних рівнів.

Візьмемо за приклад Китай, де така робота ведеться. З початку 90-х років у програмі китайських реформ спорт — один із чинників згуртування нації. Курс на розвиток і впровадження новітніх технологій у спорті продовжує відповідати загальній стратегії розвитку: «Оновлення Китаю — через науку та освіту». Лише за 20 років ця система пройшла інтенсивний шлях організаційного, науково-методичного, кадрового розвитку — і не має рівних у світі.

Наведу такі факти. Важливий критерій відбору до олімпійської збірної Китаю — результати участі в змаганнях, які систематично проводяться по всій країні. Лише спартакіади (раз на чотири роки) державного рівня проводять п'ять. Їх основна мета — відбір перспективних юнаків і дівчат для підготовки до Олімпійських ігор.

Крім того, в Китаї понад три тисячі дитячих спортивних шкіл мають власні споруди. У всіх провінціях побудовані комплексні заміські спортивні бази для збірних кожної(!) з провінцій.

Аналогічна ситуація впродовж останніх 20 років склалася в Республіці Корея, де за багатьма параметрами в 1992—1993 роках була ситуація, подібна до нашої — схожі історичні події, кліматичні умови і рівень життя людей.

— Сергію Миколайовичу, ви теж займалися легкою атлетикою. Якою вона була років 20—30 тому?

— Цим видом спорту я займався в школі, з 1-го по 3-й клас, а потім — з 5-го класу і до закінчення школи. Нещодавно дійшов парадоксального висновку. Протягом усього часу поліпшувалися умови тренувань: ми пройшли від стадіону з дрібною щебінкою (як на футбольному полі, так і на бігових доріжках) до бігових доріжок з гумових листів; від них — до гаревих доріжок у легкоатлетичних манежах (з роздягальнями, душовими). І все-таки найкращі результати мали, коли нами системно займався тренер, а ми тренувалися в радянських кедах, в штанях-трико на пісках озера Тельбін (мікрорайон Березняки в Києві). Пробіжка довкола озера — три кілометри, силові та бігові вправи — все виконували на піску. Це до слова про «ключове» значення матеріально-технічної бази при підготовці спортсменів, про «відсутність» фінансування на придбання форми, про «слабке» медичне обслуговування. У нас було бажання тренуватися і отримувати результати, нас так виховували — визначальним було це.

На щастя, Україна готує своїх легкоатлетів не у вакуумі. Є багаторічні традиції, науково-методична й матеріально-технічна бази, відповідні фахівці серед тренерів, методистів, медиків. Але дивно здається ситуація, коли спортсмени в прямому розумінні слова пустельних країн — Кенії, Марокко, Ефіопії, Тунісу, Сирії, Алжиру — показують дедалі кращу динаміку успіхів у легкій атлетиці.

Виходить, що в пустелях легка атлетика перетворюється на «королеву спорту», а в лісостепу — на «попелюшку». Такий стан справ треба виправляти якнайшвидше, поки цей вид спорту ще живий. Я дуже сподіваюся, що нам вдасться це зробити.

— Сергію Миколайовичу, нещодавно вас обрали першим віце-президентом Федерації легкої атлетики міста Києва. Розкажіть, що це значить для вас особисто, а також трохи про ФЛАК.

— Обрання на цю посаду для мене важлива подія. Мою кандидатуру зборам запропонував президент федерації Віктор Грінюк — людина, якій багато в чому завдячує легка атлетика міста і яку поважаю. Тож на новій посаді виправдовуватиму виявлену до мене довіру.

Що стосується ФЛАК, то членами організації є спортсмени-легкоатлети, тренери, судді та інші фахівці цього спортивного напряму. Тобто люди, які активно займалися або займаються бігом, ходьбою, стрибками, метанням спортивних снарядів тощо або ж мають до цих видів спорту безпосередній стосунок.

Нагадаю, згідно з законами України «Про фізичну культуру та спорт» і «Про громадські об'єднання», ФЛАК наділена виключним правом на організацію та проведення офіційних легкоатлетичних змагань у Києві. Тож на новій посаді мені доведеться мати справу не лише з абстрактними питаннями, а й з живими проблемами нашого виду спорту.

Розмовляв Сергій ЧЕРЕДНИЧЕНКО.

ФАКТ

Міжнародні аналітики визначили країни-лідери, які готують легкоатлетів вищої кваліфікації заради досягнень європейських і світових рекордів. України в списку немає.

Судоустрій: позитив, недоліки, напрями модернізації

ПОЧАТОК НА 5-Й СТОР.

Маляренко: Останнім часом. Але це не означає, що з інших країн надходить менше, або зовсім немає. Це, по-перше. По-друге, у всіх країнах суди допускають помилки. У нас же гіпертрофоване уявлення про суд. В Україні на 45 млн. населення 8,5 млн. судових справ щорічно. Скажімо, в США на 310 млн. лише 3,5 млн. справ. Тепер подивіться на проблему під іншим кутом зору. 83% із 8,5 млн. справ залишаються не оскарженими. Тобто вважаються законними. Лише 17% оскаржуються в апеляційних і касаційних інстанціях. І лише 10 відсотків із них вважаються помилковими. Чому в суспільстві йдеться про поганий суд? Хто про це говорить передусім? Згадаймо суд Соломона, біблейський. Як відомо, право на дитину він визнав за тією жінкою, яка ладна була її віддати іншій, аби тільки малюку не заподіяли лиха. А тепер уявіть собі цю ситуацію сьогодні. Що, опонентка визнала б свою помилку, сказала б, що помилилася? Нічого подібного. Скоріш, звинуватила б суддю у неправоті.

Скільки світ стоїть, потерпіла сторона завжди обвинувачує не себе, а суддю. І тому треба розуміти філософію цих розмов.

Я суддя з 35-річним стажем і звик довіряти не словам, а фактам. Отож фактів корумпованості суддів не більше, ніж фактів корумпованості прокурорів, слідчих, глав адміністрацій, голів сільських рад тощо. Тобто це є звичайний природній процес. Але суспільство підігрівається журналістами, потерпілими і багатьма іншими людьми. Я не можу як суддя сприйняти те, що судді сякі-такі. Вони працюють у надзвичайно важких умовах, щоб ви знали. Отих 8,5 млн. справ розглядаються в основному своєчасно. У Європейський суд ідуть скарги. Передусім треба подивитися, на що саме скаржаться наші громадяни? А скаржаться вони не на судові рішення, а на невиконання судових рішень. Ідуть скарги на несвоєчасність певних процесуальних дій, можливо, і судового розгляду справи. І зовсім малесенька частина йде щодо порушення прав людини в ході судового процесу. Отже, висновок про те, що судочинство у нас не зовсім добре, робиться на окремих фактах...

Ред.: Тоді, можливо, не треба змінювати систему, якщо все так добре?

Маляренко: Змінювати треба. По-перше, у 2006 році Парламентська асамблея Ради Європи прийняла рекомендацію, в якій зазначається, що всі конституції країн—членів ПАРЄ мають бути приведені у відповідність до Конвенції з прав людини. Наша Конституція написана у 1996 році, тоді це питання ще не ставилося. Насамперед, наш Основний Закон має бути приведений до європейських стандартів. Наприклад, у Конвенції є такі поняття як «справедливий суд», «неупереджений суд впродовж розумного строку» тощо. Тобто, передусім, потрібно вирішити це.

По-друге, як бути із тією колосальною завантаженістю? Ось нині у вищому спеціалізованому суді на кожного суддю припадає по 200 справ на місяць. Якщо в місяці 22 робочі дні, то щодня суддя має розглянути вісім-дев'ять справ. Як можна прочитати, вивчити законодавство, прийняти рішення, підготувати його? Боже мій, ким це треба бути? Тож треба вирішити питання про те, щоб було не 8,5 млн. справ, а у три-чотири рази менше. Що треба зробити? В Конституції є така норма, що під юрисдикцію суду підпадають усі правовідносини, які відбуваються в державі. Так, така норма є в кожній державі, але ж і межі якісь треба мати. Не можуть бути усі правовідносини, бо є й такі, які можуть розглядатися попередньо не судом. Упевнений, ви всі бували у великих містах Сполучених Штатів Америки. Ось поставив власник автомобіль напроти гідранта і пішов у справах. Як у нас вирішується така проблема? Інспектор чекає, поки водій повернеться, щоб скласти протокол. Потім ці протоколи йдуть у суди. А там інспектор квитанцію покладе під щітку. І водій швиденько біжить у банк її сплачувати. До суду звертається, лише якщо має якісь заперечення. Ось коли суд. Тобто, коли конфлікт, коли є нерозуміння проблеми. Таким чином, у нас є багато можливостей, щоб скоротити цю кількість. Цю конституційну норму потрібно відповідно підкорегувати. Наприклад, сказати «відповідно до закону», або врегулювати в інший спосіб, варіантів є багато. Але цю норму край треба зробити.

Інша можливість, як можна скоротити кількість справ. У більшості країн є таке поняття, як «мировий суд». Що робить цей суд? Розглядає незначні справи. Думаю, не візьму гріх на душу, якщо скажу, що сьогодні абсолютна більшість справ у судах — це дрібні, малозначущі справи. Які, тим не менше, відбирають у судді максимум часу. Щоб суддя районного, апеляційного і так далі суду цим не займався, ці питання мають вирішувати мирові судді.

У 1996 році ми порушували питання про запровадження такого інституту, але тоді і країна, і система були не готові. Водночас у багатьох країнах це діє, судді обираються на місцевому рівні. Є різні форми обрання. Зокрема, населенням, районною радою, Президентом, Вищою радою юстиції тощо. Найпоширеніший варіант — обрання населенням. Далі. Ці люди фактично на розгляді дрібних справ стажуються і через певний строк — три-п'ять років — тають суддями районних судів. Їх не треба вже вчити, їх вчить життя. У більшості країн мирові навіть не отримують заробітну плату, тобто працюють на громадських засадах. Є навіть такий фактор, як відсутність юридичної освіти. З'ясовується, для того, щоб розірвати шлюб або стягнути аліменти, не обов'язково мати вищу юридичну освіту.

Я починав служити у суді ще в далекі 1970-ті роки. Тоді народні засідателі інколи виконували обов'язки суддів. Більшість засідателів розглядали справи, не маючи вищої юридичної освіти. Отож, щоб запровадити мировий суд, потрібно в Конституції прописати відповідну норму. Наступна конституційна проблема, яку також треба обов'язково вирішувати — питання про те, щоб суддя був незалежний.

Ред.: Василю Тимофійовичу, ви відразу всі теми охопили. Анатолію Олександровичу, ви напевно знаєте роботу наших судів з іншого боку. Очевидно, вам доводиться виступати або у ролі представника Верховної Ради України як відповідача, або позивача. Розкажіть, будь ласка, про враження від роботи наших суддів.

Селіванов: Щоб точно охарактеризувати своє ставлення, треба, безперечно, вступити в дискусію. І Ірина Валентинівна, і Василь Тимофійович — професійні судді з високим авторитетом і великим досвідом. Бо бути суддею сьогодні в Україні не лише почесно, як і в решті держав, а й відповідально. Водночас ми повинні дивитися на соціальні явища, а вони репрезентують саме позицію суспільства, яка часто не збігається з нашими суб'єктивними оцінками. Я можу орієнтуватися на пошту від громадян, яку отримує Верховна Рада: більшість нарікань у листах саме на адресу судової влади. І тенденція до зростання цих нарікань — це об'єктивна категорія, якщо спиратися на кореспонденцію Верховної Ради, і це вимагає реагування шляхом внесення змін до законодавства, посиленням парламентського контролю, там, де необхідно, виправляти ситуацію. Народні депутати дуже стурбовані існуючими обставинами. Бо ми бачимо, як правосуддя ухиляється від свого основного завдання — захисту прав і свобод людини... А для чого взагалі була створена адміністративна юстиція? Мета її створення не для захисту публічної влади, а для того, щоб права і свободи людини відповідно до європейської Конвенції, Конституції України, нарешті, стали пріоритетом. І що ми бачимо? У самому Кодексі адміністративного судочинства закладений «дефект», який свідчить про те, що публічна влада може звертатися з позовом до громадян, як відповідачів...

Маляренко: Анатолію Олександровичу, скажіть, чи скаржаться ті, хто виграв справи?

Селіванов: Василю Тимофійовичу, у вас з досвіду своя позиція, але для іншої точки зору потрібен аналіз кількісних показників.

Маляренко: Думаю ті, хто виграв справи, не скаржаться.

Ред.: Василю Тимофійовичу, але ж це не означає, що всі ті, хто виграв справи, виграли їх по праву.

Маляренко: Чому в апеляційну інстанцію 83% не скаржаться?

Ред.: Ми говоримо про суддівську вертикаль. Ми не говоримо про окремо взятий суд, а про всю вертикаль. Якщо є якісь проблеми, хвороби, це хвороби не якогось окремо взятого районного суду, а хвороба системи. Ми й намагаємося сьогодні з'ясувати: де ці проблеми є. Для того, щоб лікувати, треба найперше встановити діагноз. А не давати відразу якісь рецепти. Тому я й звернувся до Анатолія Олександровича, бо він виступав у судах і в одній, і в іншій іпостасі. Йому, очевидно, ближче ця проблема, і він її відчуває не як людина стороння, а як учасник процесу...

Селіванов: Можу сказати, що багато недоречностей не лише законодавчого, а й процесуального характеру. Наприклад, інколи бачу в судах, коли переривається процес і суддя каже: я піду лікувати зуби, а ви почекайте. І я, представник Верховної Ради, чекаю, поки він відвідає стоматолога. І цього суддю ще можна вважати ввічливою людиною...

Ми маємо критично осмислювати процеси суспільного значення. Не можна не помічати недоліки, що існують реально. А це не лише завантаженість суддів.

Статті 55 і 124 Конституції говорять, що юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини. Громадяни мають можливість захищати гарантовано свої права. А 64 стаття Конституції визначає, що права і свободи людини, громадянина недоторканні крім випадків, установлених Основним Законом. Так от, якщо поєднати 55, 124 і 64 статті Конституції, то виходить колізія. Треба поправити цю колізію у рамках пропозиції, яку ми почули від Василя Тимофійовича. Продовжуючи, я можу сказати і про те, що найболючіша тема, яка сьогодні турбує суспільство, і від чого, мабуть, з'являються інші недоліки, — це несамостійність і вплив на суддів. Ця проблема не вирішена. 13 пункт Резолюції ПАРЄ 2007 року прямо зазначає, що суди — найдемократичніша ланка системи державної влади. Але я приходжу в суд і бачу зовсім інше. Якщо громадяни звертаються у приватних питаннях до суду — можна зустріти прикрі випадки, коли суддя підсумовує: ідіть, завтра буде оголошено рішення, мені все зрозуміло. Якщо до нього виявляється недовіра, суддя каже, що то було попереднє засідання. Як же тоді на попередньому засіданні приймаються остаточні рішення?

Саприкіна: Тільки, коли процес розгляду завершено.

Селіванов: Інший випадок. Суддя проголошує, так би мовити, склад учасників. З'ясовується, що під вартою не Петров, а Дендров, не того доставили. У такому випадку треба негайно відпустити людину. А що робить суддя? Скасовує постанову про пред'явлення обвинувачення, а постанова слідчого нехай буде, це він винен і нехай сам виправляє. Отакі речі не дозволяють говорити, що в нас справедливий, гуманний і найрозумніший, з точки зору закону і права, суд. Тому, безумовно, правова думка, а ми зібралися саме з цією метою, змушує нас шукати причини. І Василь Тимофійович, і Ірина Валентинівна сказали: причиною є недосконалість певних механізмів, які реалізують судову владу.

Давайте аналізувати судову владу. Правова думка вказує на багато недоречностей, коли йдеться про необхідність не тільки розширити норми Конституції новими положеннями щодо судової влади. Коли треба ввести нові інститути, які будуть безпосередньо реалізовувати владу народу щодо виборності суддів. Ну як це так, що суддю апеляційного суду обиратиме народ, я цього не розумію, так само як вибори народом суддів Конституційного, Верховного судів. Але мирових суддів, якщо будуть доповнення до Конституції — треба, і обов'язково. Ми маємо передбачити такий інститут, давно відомий у зарубіжних країнах. А для нас це новела, її треба вводити...

Ред.: А суд присяжних?..

Саприкіна: Це трошки інше.

Ред.: Ми ж говоримо про систему, а не про її частину.

Саприкіна: Якщо вводити суд присяжних, треба знати, якої юрисдикції. Можливо, є сенс узяти досвід західних держав і ввести суд присяжних у певних категоріях цивільних та адміністративних справ. Оце і є представництво народу, участь народу в судочинстві. Однак до цього треба дуже обережно ставитися. Кожна помилка у законодавстві, яке утворить такі інститути, дуже й дуже дорого коштуватиме країні. Пригадайте, яку шкоду державі й судочинству завдали третейські суди. Це можу сказати як суддя. Третейські суди вирішували питання корпоративні, питання власності землі. Вибачте за негарне слово, але «дерибан» землі відбувся тільки через рішення третейських судів. Вони лізли туди, куди їм взагалі не можна було втручатися. Вони вже пішли і в адміністративні справи, це був жах. Причому сьогодні третейський суд є, завтра його вже немає. Не можна знайти ні судді, ні суду, ні матеріали витребувати, ні з'ясувати, що там відбувалося, а процеси вже пішли, власність перереєстрували і все. Тому до таких інституцій треба ставитися обережно, бо наслідки можуть бути просто катастрофічними.

Пропозиція щодо мирових судів дуже й дуже слушна, однак треба певним чином виписати коло питань, які може вирішувати цей суд, щоб вони не залізли не в свою юрисдикцію, не почали вирішувати те, що взагалі їм не притаманне. Якщо ми говоримо, що мировий суддя може не бути професійним суддею, то він і не має вирішувати питання, які належать до компетенції професійного суду. Це така тонка, делікатна і високопрофесійна робота, що кидати на загал не можна. Дуже й дуже ретельно треба над цим працювати.

Ред.: Є два запитання. Перше — ви не довіряєте нашому народу...

Саприкіна: Чому, де я таке сказала?

Ред.: З другого боку, Соломонів на кожне село не вистачить...

Саприкіна: Треба, щоб його ще визнали Соломоном. То сидів цар і він був Соломоном. А в нас хто визнає, що це Соломон?

Ред.: Якби такі мудрі люди були, щоб, по-перше, справедливо вирішували ті спори, які виникатимуть, а по-друге, щоб вони не почали вирішувати певні справи за певну винагороду.

Саприкіна: Розумієте, саме словосполучення «справедливе правосуддя» — це теж не просто. Звичайно, воно має відображення у Європейській хартії, однак це не просто словосполучення, воно дуже спірне. Закон — це закон. Це моноліт, стовп, а справедливість — це емоція. Запрягти разом не можна «слона и трепетную лань». Розумієте, суспільство має бути готове до того, що, якщо рішення законне, воно справедливе. Це ланки одного ланцюга. Не можна це відрізняти. Якщо поняття справедливості коливається залежно від того, хто виграв справу, і яке особисте, емоційне враження має особа від застосування закону до правовідносин, до його спору, це зовсім не те, який зміст вкладається у словосполучення «справедливе правосуддя». Тобто суддя повинен бути настільки професійним, настільки грамотним, щоб міг написати судове рішення таким чином, щоб переконати сторону, яка програла, у законності рішення, хоча воно і не на її користь.

Колись мені, молодому спеціалісту, суддя Верховного Суду Дороніна Валентина Петрівна казала: Ірино Валентинівно, переконайте мене в тому, що ви винесли правильне рішення. І я запам'ятала це на все життя. Свої рішення я завжди пишу так, щоб переконати всіх, що воно правильне. Ви розумієте, велика помилка нинішніх суддів, яка й викликає нарікання, — це виготовлення судового рішення. Коли судове рішення виготовлено так, що ми, апеляційна інстанція, не завжди розуміємо, що саме цей суддя хотів сказати, завдяки чому він дійшов такого висновку, то звідки ж людині, яка не має юридичної освіти, осмислити, чому вона програла спір. Тут, до речі, треба сказати, що правильно діє Національна школа суддів, і цьому потрібно приділяти багато уваги, і держава має стати на захист цієї інституції, підтримати її максимально. Суддя повинен вчитися все життя, бо закон постійно розвивається. Право рухається весь час, а суддя повинен бути завжди в курсі.

Ред.: Ірино Валентинівно, суддя ухвалив рішення, законне, чудове, і всі задоволені. Виникає проблема в іншому, у його виконанні...

Саприкіна: Це вже дещо інше...

Ред.: Є судові виконавці, вони також мають відношення до цієї системи. Дивіться, що відбувається. Є рішення, скажімо, на чиюсь користь, але отримати те, що належить за рішенням суду, практично неможливо. Сьогодні дуже багато скарг саме в цьому плані.

Саприкіна: Звичайно, якщо немає важелів змусити виконати це рішення, воно перетворюється на бульбашку. Тоді й сенсу в його прийнятті немає.

Ред.: Як вийти з цієї ситуації?

Саприкіна: Треба вдосконалювати закон, змінювати підходи до кадрового добору державних виконавців. Я якось не переймалася питанням саме виконання судових рішень, однак це дуже болюча проблема. Взагалі, державна виконавча служба відокремилася від суду, і суд не здійснює контроль за виконанням свого рішення. Хоча при нашій завантаженості це, може, й правильно. Бо якщо суддя ще й виконання рішення контролюватиме, то, мабуть, і ночуватиме на роботі.

Маляренко: У 1979—1980-х роках судді контролювали судових виконавців. Тоді кожен суддя відповідав за виконання свого рішення. Контролю сьогодні, я так відчуваю, мало. І відповідальності мало за несвоєчасне виконання судового рішення.

Хочу повернутися до теми відповідальності. Треба виходити з того, що головна проблема судочинства сьогодні — це його залежність від владних структур. Це треба визнати. Суддя постійно боїться. Боїться прокурора, Вищої ради юстиції. Закон про відповідальність судді надзвичайно розмитий, не конкретний. Його можна у будь-який момент притягнути до відповідальності й покарати. У Конституції є така норма — вплив на суддю у будь-який спосіб забороняється. Тепер я у вас запитую, якщо ми напишемо в Конституції «красти заборонено», перестануть красти? У Конституції також записано, що власність недоторканна, але на розвиток цієї норми у Кримінальному кодексі є покарання. Вплив на суддю заборонений, але відповідальності за це у законодавстві немає. Отож, передусім, треба сказати в Конституції, що вплив на суддю заборонений у будь-який спосіб, а за здійснення такого впливу законом передбачається відповідальність.

У Кримінальному кодексі потрібно передбачити відповідальність за вплив на суддю. Повірте, тоді суддя не боятиметься, що його викличе голова суду, а той, у свою чергу, не боятиметься, коли його ще кудись викликатимуть. Але, щоб ця норма діяла в суспільстві, треба в Конституції мати ще одну норму — щоб прокурор був незалежний. Бо коли прокурор залежний, суддя завжди буде винний. І тому треба, щоб прокурора обирали не на п'ять, а, можливо, на сім років. Щоб його каденція не збігалася з каденцією Верховної Ради, уряду і Президента. Щоб прокурора можна було звільнити лише у порядку імпічменту. І щоб суддю можна було звільнити з посади у порядку імпічменту. Я не кажу щось міфічне. У багатьох успішних країнах це давно діє. Це надзвичайно глибока тема, яку треба обговорювати і ретельно над нею працювати.

Незалежний суд — ось головна вимога Ради Європи, міжнародних структур. Все інше вони можуть вибачити, а це ні. Бо, дивлячись на суддю, який 99 відсотків справ вирішує на користь прокурора, вони не можуть зрозуміти, як таке може бути? Як можна боятися прокурора? Ось у чому проблема. Тобто перше завдання конституційної реформації — зробити суддю незалежним, якомога більше, і не на папері, а фактично.

Ред.: Василю Тимофійовичу, чи потрібно взагалі в Конституції виписувати всі механізми незалежності? Можливо, треба закріпити, а розширювати у законі?

Маляренко: Я ж казав, що в Конституції потрібно записати: вплив на суддю заборонений і карається за законом. І цього достатньо. Решта — виписується у законах. Але в Основному Законі має бути сказано, що прокурор незалежний. Доти, доки прокурор виконуватиме вказівки, ні про який незалежний суд не може бути й мови.

Ред.: Чи не будуть зловживання цією нормою з боку самих суддів?

Маляренко: Зловживання можливі, але для цього повинен бути Кримінальний кодекс.

Ред.: Повинна бути відповідальність, контроль. Хто і як здійснюватиме цей контроль? Колись, до речі, в Господарському кодексі була записана така норма: публікація будь-якої статті у справі, яку розглядає господарський суд, заборонена. З одного боку, нібито є свобода слова і преси, а з другого, є незалежність суддів. І тут виникає конфлікт інтересів.

Головна проблема судочинства — його залежність від владних структур

Маляренко: На мій погляд, поки розглядається справа, ніхто не вправі коментувати і підказувати. Ось коли справа закінчиться, вирішиться, набере законної сили, тоді, будь ласка, критикуй і кажи все, що завгодно.

Ред.: А може, йти паралельно?

Саприкіна: Ні, це вплив на судове рішення. Підбурюється суспільна думка, намагання впливати на суддю, який не думатиме, як розібратись у правовідносинах...

Ред.: Тоді хто повинен здійснювати контроль за роботою судді, якщо він буде повністю незалежним?

Саприкіна: Коли суддя здійснює правосуддя, над ним не можна здійснювати контроль взагалі.

Ред.: А якщо суддя прийняв неправильне рішення?

Саприкіна: Почнемо з того, хто визначив, що воно неправильне?

Ред.: Перед цим ви казали про низку інстанцій. Якщо всі вони винесли вердикт, що рішення неправильне, яка відповідальність?

Саприкіна: Є неправильне, незаконне і неправосудне рішення. І коли ми розберемося із цими термінами на законодавчому рівні, все стане на свої місця. Нещодавно було ток-шоу, навіть я перейнялася, коли звільнили від відповідальності чоловіка, що зарубав дружину, а потім ще й дитину викинув на дорогу. Було дві експертизи. За однією — він осудний, за другою — неосудний, і його не осудили. Все суспільство піднялося, і я сама була здивована, чому суд узяв до уваги лише одну експертизу.

І тут справді втрутилося суспільство, і таки правильно, бо вже й апеляційний суд скасував попереднє рішення і засудив підсудного до довічного ув'язнення.

Ред.: А що той суддя?

Саприкіна: А це вже питання до Вищої кваліфкомісії. Там сидять досвідчені судді, вони повинні оцінити — це була помилка в межах законодавства, умисне порушення закону чи нефаховість. До речі, там було три судді, не один. Тобто це питання фахового органу — Вищої кваліфікаційної комісії.

Ред.: Яка повинна бути відповідальність судді?

Саприкіна: У принципі, ця відповідальність прописана і в законі про Вищу раду юстиції, за які проступки суддю знімають з посади, і в Кримінальному кодексі. В цьому плані все врегульовано на достатньому рівні. А ось що стосується впливу на суддю — тут прогалина. Тож, якщо з одного боку б'єте, то з другого — захищайте.

Ред.: Анатолію Олександровичу, ви, очевидно, теж отримували не одне рішення суду на руки. У кінцевому підсумку всі вони виконувалися чи були певні нюанси?

Селіванов: За статистикою, можна констатувати, що 90 % рішень не виконується. Що потрібно змінити, чи потрібно для цього залучати Конституцію? Обов'язково. Основний Закон держави не може сьогодні бути прописаний як принципи. Бо ми живемо у своїй національній і правовій системі. І вона вимагає від нас, щоб ми чітко визначилися, а не домислювали. Чому до Конституційного Суду звертаються, дайте, будь ласка, тлумачення? Не розуміють судді, прокурори та працівники інших органів того, що написано в Конституції. І тому, на мій погляд, з позиції модернізації ми можемо щось зробити у цьому плані. Наприклад, 8 розділ називається «Правосуддя». У жодній конституції зарубіжних країн немає слова «правосуддя», є «судова влада». До цієї судової влади повинно включатися і виконання рішень суду. Не буде ця служба об'єктивно працювати при Міністерстві юстиції, і тому Мін'юст вже намагався відокремити її від себе.

Маляренко: Треба сказати, що це функція правосуддя. Правосуддя не закінчується доти, доки не виконане судове рішення. І тому це функція не виконавчої влади, а судової.

Селіванов: Подивимось на забезпечення діяльності судів. Немає судового управління, є адміністрування внутрішньої діяльності апарату судів. Не зрозуміло, як можна управляти судами? Державна судова адміністрація діє ефективно, коли вона сьогодні передана під юрисдикцію Ради суддів. Але державна судова адміністрація за кордоном і в Росії перебуває в системі судової влади. Тобто в Росії, наприклад, це Департамент Верховного Суду, у Франції — спеціальний департамент у Національній раді. І все це забезпечується реалізацією повноважень судів, під окрему юрисдикцію суду. Чому Вища кваліфікаційна комісія займається добором кандидатів на посади суддів?

Давайте віддамо ці функції Вищій раді юстиції. Цей орган держави не відноситься до виконавчої влади, він по закону накладає стягнення та оцінює суддівські кадри і навіть встановлює відповідальність. ВКК має спільні паралельні функції, і тому Вища рада юстиції займається вирішенням питань щодо накладення стягнення на суддів спеціалізованих вищих судів і Верховного Суду. Який сенс? Є Рада суддів, яка може оцінити вчинки суддів. Тому у Ради суддів теж має бути піднятий конституційний статус, як органу, який введений у судову владу. А це сьогодні є, начебто, громадська структура, яка дає рекомендації, що інколи враховуються. Тому в розділі Конституції «Судова влада» ми можемо сфокусувати функції і повноваження системи судів, усе те, що стосується правосуддя. І тоді постає запитання: як бути з реформуванням Конституційного Суду?

Маляренко: І як бути з прокурором?

Саприкіна: У багатьох країнах прокуратура — це одна із складових системи правосуддя і судової влади.

Маляренко: Це тому, що прокуратура виконує певні функції. Це одна із функцій правосуддя — обвинувачення. А коли дитина захищається у суді, явка прокурора обов'язкова. Він має бути, коли органи опіки приходять до суду, як там вирішують, що робити з дитиною. Оце і є мотивація конституційної модернізації.

Саприкіна: Тобто підтримка судді з боку державного обвинувачення, це слід вилучити із прокуратури і передати саме судовій владі. А там, де ведеться слідство, проводяться перевірки, взаємодія з іншими правоохоронними органами, міліцією, податковою службою — будь ласка, є правоохоронні органи, вони займаються цим питанням. Що стосується саме безпосередньої участі прокуратури в процесі судовому і здійсненні правосуддя — це належить до компетенції судової влади.

Ред.: А чи не буде підтримка державного обвинувачення в судовому процесі розглядатись як певна упередженість прокуратури? Може, прокуратуру варто вивести поза судову систему?

Саприкіна: Чому?

Маляренко: Вона виконує судову функцію.

Саприкіна: І це не суперечить основним засадам судочинства — дезпозитивності, змагальності сторін.

Маляренко: І прокуратура є частиною відправлення правосуддя, як і адвокатура.

Саприкіна: Звичайно, і тоді будуть рівні права, обов'язки сторін. Тоді можна говорити про змагальність.

Ред.: Скажіть, будь ласка, які умови формування суддів повинні бути зафіксовані в Конституції, щоб їхня діяльність була ефективною і доступною?

Маляренко: Є різні підходи до формування суддів. Є країни, де суддею стають у 21 рік.

На мою думку, суддя повинен досягнути певного, більш поважного, віку. Нині ми більше схиляємося до того, що йому має бути 30 років. Він повинен мати вищу юридичну освіту, певний життєвий досвід і певний правовий досвід. У Великій Британії суддею стають у 50 років. Працюючи перед тим адвокатом або прокурором. Або юрисконсультом великої фірми. І тут те саме, він повинен мати серйозний правовий досвід. Далі — він повинен бути досліджений суспільством з точки зору моралі. Це має бути морально чиста людина. І звичайно, потрібні знання права, вміння. Нині головна розмова про те, яким чином його призначати чи обирати? Дедалі частіше я чую про те, що його має обирати народ.

Я обирався заступником Голови Верховного Суду в 1993 році. Обирали мене у Верховній Раді. Тоді було багато фракцій, багато політичних сил. Так ось: кожна політична сила зі мною зустрілася, кожна політична сила намагалася з'ясувати, чи буду я на їхню користь рішення приймати. Я страшно боюся обрання судді народом за умови, що у нас понад 150 партій. Кожна партія захоче мати свого кишенькового суддю. Це страшенно небезпечно, і тому я кажу, що мирового суддю має обирати населення — це дрібні справи. А що стосується серйозних справ, то тут суддю повинен призначати Президент держави. Керманич країни призначає суддів у більшості країн. Щоб суддя не був залежним від політичної партії, яка його проштовхне. Що стосується вікового цензу максимального строку. У нас віковий максимум судді — 65 років. Мені далеко за 65, і я зараз працюю, але чому не можу працювати суддею, я віддав цій роботі 35 років.

Чому Президенту, депутату і уряду ніхто таку рогатку у 65 років не ставить, а судді ставить? Також проблема залежності. Ось тому суддю певним чином тримають на гачку.

У небагатьох країнах є такий обмежений вік, у більшості країн — це 70, 75, а то і взагалі немає. Ось, наприклад, у Сполучених Штатах Америки пожиттєво, поки здоров'я вистачає. А чому? Подивіться на роботу Вищої ради юстиції, яка приймає рішення про покарання, про звільнення судді з посади, про відповідальність. Коли ви проаналізуєте, то ви побачите: після 60 років надзвичайно рідкісний випадок, коли суддя робить якийсь поганий вчинок. Як правило, це роблять люди у молодому віці. Рідко порушують закон і стають перед кваліфікаційною комісією й ті судді, яких призначено на п'ятирічний термін. Чому? Тому що вони бояться! А хто найбільше зловживає — ті, які мають по 15—20 років стажу. Тобто найбільш законослухняними є щойно призначені та судді поважного віку. І тому, на мій погляд, чим більший вік судді — тим краще для правосуддя. Безпечніше, бо він уже не зазіхає ні на що. І хабарів не бере. І не зловживає. Він уже не намагається бути красивим і успішним. Тому в Конституції повинна бути норма, що суддями стають якщо не пожиттєво, то хоча б підняти граничний вік до 70—75 років. І тоді це буде справедливо і розумно.

Ред.: Членів Ради юстиції теж хочуть обмежити 65 роками.

Маляренко: Це буде неправильно.

Ред.: Які ще можуть бути норми при формуванні судів?

Маляренко: Ось Анатолій Олександрович зачепив проблему Конституційного і Верховного судів. Верховний Суд сьогодні не має повноважень, а Конституційний — народної довіри. Він сьогодні надзвичайно заполітизований. Як зробити так, щоб і навантаження було, і функції були, і заполітизованості було менше. І щоб довіра народна була. А це означає, що треба думати, що робити з Верховним Судом і з Конституційним Судом. Або їх об'єднувати, або по-іншому формувати Конституційний Суд. Або змінювати компетенцію. Ось є слушна думка. Сіренко Василь Федорович висловився, що Верховний Суд повинен мати такі функції, як, приміром, Європейський суд з прав людини. Чому ні? Навіщо людину гнати у Європейський суд, якщо порушені її права? А чому в Україні Верховний Суд не може розглянути це питання? Так, права цієї людини порушені, виплатіть їй із державної казни. І якщо треба — то й скасуйте це рішення.

Ви знаєте, чому сьогодні багато сумнівних рішень? Тому що їх скасувати неможливо. І отой недобросовісний суддя, що їх приймає, знає. Сьогодні достатньо, щоб адвокат, прокурор і суддя погодили якусь позицію — і ніхто не скаржиться. Одіозне судове рішення, але скарги немає. І виконується ухвала. Потрібно, щоб одіозне рішення за будь-яких обставин — хоче хтось цього чи не хоче, а було скасовано. А ті, хто постановив це одіозне рішення, були покарані. Отоді можна буде сказати, що це правосуддя.

Ред.: Як ви бачите ці зміни до Конституції, які б могли забезпечити права судді?

Селіванов: Судову владу не можна залишати без конструктивної правової думки.

Перспективи конституційної модернізації відкривають широкі можливості для правової аргументованої думки, яка ґрунтується на реаліях сучасного життя. Не повторюючи загальновідомих оцінок, як громадян, так і самих суддів, щодо негативних явищ у судовій системі України, невиконання пункту 13 Резолюції ПАРЕ від 19 травня 2007 року, в якому неприпустимим явищем в Україні вважається систематичне використання неналежним чином судів іншими владними інститутами на всіх рівнях, підтверджується процес руйнування судової системи як ключового демократичного інституту. Хіба можна стверджувати, що сьогодні суди служать Конституції і законам України, повною мірою захищають права і свободи громадян, а судді відправляють правосуддя незалежно і справедливо? Звідки тоді береться упередженість, необ'єктивність до майнового чи посадового стану осіб, які повинні бути рівними перед правосуддям і відповідати по закону? Мабуть, не варто наголошувати і на тому, що незалежність суддів, як конституційний принцип, втрачає будь-який сенс, коли постійно виконавча влада обмежує їх матеріальне утримання, соціальний захист суддів опустився до крайньої межі. Не випадково Верховний Суд України вже втретє звертається до Конституційного Суду України з поданням про неконституційність такого ставлення держави до суддів. І я наводжу ці обставини, як мотивацію конституційної модернізації, крім багатьох інших аргументів щодо необхідності внесення змін до розділу VIII Основного Закону.

Сучасна правова позиція вимагає замислитися над проблемами конституційного порядку. Насамперед, положення частини другої статті 124 про те, що юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі, призвело на практиці до того, що судді опинилися заручниками неякісного, неефективного і некваліфікованого правосуддя. Хіба суддя встигне розглянути за день 10—15 справ, якщо за «урізаними» судовою реформою 2010 року процесуальними строками у нього не вистачає можливостей глибоко вивчити законодавство, матеріали справи, підготувати процесуальні документи? Звідки візьметься якість правосуддя? Сторони та інші учасники розгляду отримують повістки «на завтра», а тому їх участь більш схожа на спостерігачів процесу, а можливості адвокатів і представників зводяться до письмових клопотань, і захист інтересів громадян, по суті, обмежується відсутністю достатнього часу для дотримання вимог процесу, що є наслідком завантаженості суддів і чергами в коридорах у наступних справах. Усе це вимагає переглянути і розробити нову правову конструкцію статті 124 Конституції, не обминаючи і положення частини другої статті 55.

Смисл такої новели — гарантія права на оскарження в суді рішень і дій органів державної влади «відповідно до законів України». Якщо сама Конституція допускає випадки обмеження прав і свобод громадянина згідно зі статтею 64, то як тоді розуміти гарантію оскарження в судах усіх прав і свобод?

Тут вочевидь проглядається колізія в самому тексті Конституції і, мабуть, комісіям з прав людини, а також з питань судової влади слід в цьому розібратися, щоб конституційні норми відповідали реаліям суддівської діяльності.

Ред.: Важливою складовою є касація.

Селіванов: На мій погляд, не можна обминути питання, які стосуються і системи організації правосуддя, в якій найвищим судовим органом є Верховний Суд України, до якого закон заборонив звертатися із скаргами в порядку прямої касаційної інстанції. Якщо залишати незмінними конституційні принципи територіальності і спеціалізацій у законодавчій сфері, це ніяк не узгоджується з такими поняттями, як окружні суди, апеляційні господарські суди, які охоплюють своєю юрисдикцією регіони, а в Автономній Республіці Крим і м. Севастополі підвідомчість справ не відповідає територіальному принципу і виходить за межі зазначених територій. Зрозуміло, чим керувався Конституційний Суд України, коли підтвердив проведену Законом від 7 липня 2010 року «судову реформу», яку називають серед фахівців «проти всіх», а Кримінальний процесуальний кодекс запровадив процесуальний порядок, коли пошук істини по кримінальних справах перестав бути його метою, при цьому введено новий інститут слідчого-судді і т. ін., то варто замислитися над тим, як все ж таки новели законів мають бути обумовлені й відображені в тексті Конституції.

Правова думка вказує не те, що навіть назва VIII розділу «Правосуддя» неповно відображає його зміст і не відповідає частині першій статті 6 Конституції. Але, змінивши назву цього розділу на «Судова влада», важливо закріпити інституцію всі державні органи, які входять до неї, або повинні входити. Це, насамперед, державна виконавча служба, яка сьогодні в системі Мін'юсту України жодним чином не зв'язана з обов'язковістю виконання судових рішень. Вища кваліфкомісія, яка дублює свої функції з Вищою радою юстиції і займається накладенням дисциплінарних стягнень, і Ради суддів спеціалізованих судів і Рада суддів України, які мають лише номінальні функції при розгляді питань призначення суддів на адміністративні посади. Це стосується також і Державної судової адміністрації, яка лише номінально підпорядкована судовій владі, а судову міліцію слід наділити додатковими повноваженнями і функціями охорони і захисту судів і суддів, а також визначити для неї адміністративні повноваження примусу.

Усі фахівці з питань правосуддя, наукової і практики звертають увагу на таку обставину, коли особливо слід відобразити в конституційних новелах незалежність, недоторканність і самостійність суддів.

Структура відповідного розділу Конституції недостатньо послідовна. Зокрема, в статті 126 (частина четверта) визначені підстави для припинення повноважень суддів, в статті 127 — критерії придатності претендентів на суддівські посади і лише в статті 128 — порядок призначення суддів, хоча очевидно, що послідовність викладу цих питань повинна бути зворотною. Про незалежність суддів і гарантії цього йдеться і в частинах першій—третій статті 126, і в частині першій статті 129.

Маляренко: Декілька днів тому в одній із юридичних газет було опубліковано, що у США голова Верховного суду одного зі штатів 12 років тому зателефонував у нижчий суд і почав з'ясовувати обставини однієї справи. Він не просив ухвалити якесь рішення, а лише поцікавився. 12 років про цей факт ніхто не знав. І ось він виплив на білий світ і став підставою для того, що в порядку імпічменту цього суддю звільнили з роботи.

Ред.: Не лише суддя впливає на суддю.

Маляренко: Є такі обставини. Може ніхто не просити, але суддя орієнтується на владу, тому що він її боїться, тому що він не захищений належним чином. Він боїться влади, і тому він, так би мовити, підігрує владі. І це є проблема, над якою нам треба працювати .

Ред.: Це правда, що як суддя, ви всього боїтеся?

Саприкіна: У кожному конкретному випадку треба мати різні підходи. Не можу сказати, що за 23 роки, доки я працюю суддею, до мене ніхто не звертався. Мене моя мама, яка пропрацювала все життя суддею, навчила: завжди виходь із правових наслідків. Що буде від того, якщо ти приймеш те чи інше рішення. Це стосується всього: і дому, і роботи. Чи потрібно мені йти назустріч, чи ні? А щоб я справді була налякана за своє життя — у мене таких випадків просто не було.

Маляренко: А чому судді не виправдовують людей? Чому немає виправдувальних вироків?

Саприкіна: Це судова практика, яку підтримує вищестоящий суд. Не хочеш — не виправдовуй, відправ справу на дорозслідування. Якби вищий суд ставився до цього відповідально і підтримував би ці виправдувальні вироки, мабуть, воно б так і було... Виправдувальних вироків мало. Однак справи йдуть на дорозслідування. І те, що на слідстві ця справа закінчується закриттям за відсутністю складу злочину, ніхто про це не говорить. А суддя такий-сякий...

Що ще страшніше? Якщо виноситься виправдувальний вирок, що відбувається? Звільнення з-під варти у залі суду. А той потім утік. І суддя саме цього боїться. Суддя думає: а раптом я помилився, а раптом там щось не так.

Маляренко: Працюють стереотипи. Крім того, обвинувальний вирок написати простіше, а у виправдувальному треба навести аргументацію, мотивацію, критику.

Ред.: Ваш прогноз стосовно застосування виправдувальних вироків у зв'язку з набранням чинності новим Кримінальним процесуальним кодексом?

Маляренко: Виправдувальних вироків, звичайно, буде більше. Але наша людина настільки вміє знаходити шляхи... На жаль, великої кількості виправдувальних вироків не буде — не чекайте.

Ред.: Дякуємо всім за участь у розмові.

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

У Великій Британії суддею стають у 50 років

Найближчим часом Кабмін внесе на розгляд Верховної Ради проект закону «Про амністію в 2012 році». Згідно з ним з місць позбавлення та обмеження волі звільнять близько 1,5 тис. осіб, які відбувають покарання, *повідомив міністр юстиції Олександр Лавринович*

На Рівненщині запрацювала лабораторія, де діагностику сухот проводять за два дні. У перспективі завдяки подальшій співпраці області з Фондом Ріната Ахметова «Розвиток України» туберкульоз виявлятимуть уже за дві години, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

Київрада в облозі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Географія протестів була такою: одразу за вхідними дверима ветерани та їхні прибічники, вишикувавшись у ряд, відстоювали автомобільні кооперативи. Одразу за ними на сходах розташувалися три групи мітингувальників. Справа активісти «Київського віча» вимагали залишити у спокої Гостинний двір на Подолі та припинити скандальні забудови за адресами: вулиця Сагайдачного, 1Б, проспект Правди, 80-82, бульвар Дружби Народів, 19.

Зліва на сходах розташувалися прибічники і противники будівництва на Ревуцького, 7в. За зведення там багатоповерхівки виступають головним чином жертви афери «Еліта-центр», яким у новому домі пообіцяли виділити квартири. Проти — батьки, які водять дітей до дитячого садка №138. Сьогодні ледь не над головами малечі працюють будівельні крани, скаржаться батьки. Вони побоюються, що кран чи вантаж можуть впасти на майданчик чи будівлю садка. Одна з протестувальниць показала припис Державної архітектурної будівельної інспекції про заборону виконання робіт на цьому об'єкті, проте, за її словами, будівельники не зупинилися ні на день. Батьки сподіваються, що Київрада візьметься за це питання, яке, до речі, було заплановане до розгляду, й розв'яже проблему так, щоб і діти безпечно ходили до дитсадка, і постраждалі отримали квартири.

Крім того, з лівого боку, біля ЦУМу, до депутатів намагалися докричатися мешканці Борщагівки. Вони вкотре захищають маленький сквер, який хочуть «перепрофілювати» у багатоповерхівку.

Проте найчисельнішим був мітинг на підтримку української мови.

Секретар Київради Галина Герега під час брифінгу перед початком засідання підкреслила, що розглядатися будуть виключно господарські питання, які є нагальними на цей час. За її словами, на президії Київради вона озвучила жорстку позицію не включати до порядку денного питання, які не пройшли регламентну процедуру, в тому числі це стосується і проектів рішень про мови. Однак представники багатьох партій та громадських організацій побоювалися, що цей проект можуть внести до порядку денного з голосу й ухвалити. Ті, хто виступають проти запровадження у столиці російської мови як регіональної, розгорнули намети, озброїлися прапорами, плакатами, а також мікрофонами з динаміками й у такий спосіб намагалися достукатися до депутатів. Проте, як з'ясувалося, не лише вони мають звукопідсилювальну апаратуру. Не забули про неї й ветерани з автокооперативів та захисники Києва. В результаті близько десятої ранку над Хрещатиком лунали одразу дві, а часом і три промови, що зливалися в одну незрозумілу какофонію.

Звичайно, така активність киян свідчить передусім про наближення виборів. Водночас, не можна не звернути увагу й на зростаюче незадоволення нелегальним чи напівлегальним будівництвом. Уже нікого не дивує те, що нові цегляні чи бетонні монстри з'являються у паркових зонах, на місці історичних пам'яток, техніка працює над головами дітей. Однак, схоже, чаша терпіння близька до переповнення. Учорашні протести — це сигнал владі, що настав час цю сферу робити прозорою, а не лише прибутковою.

Тетяна ПАСОВА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

ПОСТФАКТУМ

Гімназію відстояли

Нова столична гімназія «Київська Русь» буде з українською мовою навчання і поглибленим вивченням історії та культури інших слов'янських народів. За рішення про створення гімназії на засіданні Київради вчора проголосували 98 депутатів, **повідомляє Інтерфакс-Україна.**

Автор проекту рішення, керівник фракції «БЮТ-Батьківщина» у Київраді Тетяна Меліхова відзначила, що жителі Дарницького району зібрали 1,2 тис. підписів з пропозицією, щоб навчання у цій школі проводилося українською мовою. Будівництво гімназії на сьогодні уже завершується.

Раніше голова Київської міської державної адміністрації Олександр Попов заявляв, що гімназія «Київська Русь» на лівому березі в Києві буде російськомовною, її побудують за кошти інвесторів, у тому числі російських.

Буряки худнуть на очах

ВРОЖАЙ

ПОЧАТОК НА 1-Й.СТОР.

Солодкі корінці втрачають у вазі ще й у кагатах, які нині можна побачити на бурякових полях. За технологією заводи для безперебійної роботи повинні мати триденний запас сировини. Для цього формують кагатні поля і на територіях підприємства, і на ланах.

За прогнозами фахівців, цукру на Вінниччині зварять менше минулорічного. Але не набагато. Бо цукристість коренів нині вища. Саме за рахунок цього показника планують взяти основний цукор. Тим паче, що на половині з дев'яти цукроварень вдосконалено процеси для максимального вилучення цукру з буряків. На початок останньої декади вересня корені викопано на понад десяти відсотках площ. Зварено майже 20 тисяч тонн солодких кристалів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

ДО РЕЧІ

Якщо вірити Мінагропроду, в Україні цукрові буряки зібрано з понад 41 тис. га (9%), зібрано 1,42 млн. тонн коренеплодів. Середня врожайність — 346 ц/га (торік за підсумками сезону була 363 ц/г).

І жодних таємниць

Головне — дати землі те, що належить

На Полтавщині триває обмолот круп'яних культур — гречки, проса. Більш як на третині площ зібрано кукурудзу — врожайність 40 центнерів з гектара.

Закладається й основа майбутнього короваю: посіяно понад 120 тисяч гектарів озимих зернових, тобто майже 45 відсотків запланованих площ, **інформує наш власкор Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Обнадійлива ситуація на Хмельниччині. Валовий збір зерна там цьогоріч очікується на рівні близько 2,5 мільйона тонн. Такого показника область статистика з часів незалежності країни не пригадує.

А у Хмельницькому районі на базі господарства «Нові аграрні технології» сільгоспвиробники вчилися, як плекати високі врожаї. Адже нинішнього року цукрового буряку тут збирають по 640 центнерів з гектара, кукурудзи — 90, озимої пшениці — 50. Особливих таємниць у господарстві не мають, головне — дотримання сівозміни та агротехнологій. А ще — сучасна техніка та достатня кількість добрив, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.**

Тим часом, якщо вірити Мінагропроду, в Україні зернові та зернобобові зібрано майже на 11 мільйонах гектарів — це ледь не три чверті від прогнозу. Намолочено понад 28,5 мільйона тонн зерна. Середня врожайність 26,3 ц/га. Озимою пшеницею засіяно 2,19 млн. га (33% від запланованого).

В об'єктиві — украдене дитинство

В обласному краєзнавчому музеї відкрився соціальний фотодокументальний проект «Війна краде дитинство», присвячений постраждалим у збройних конфліктах. З ініціативи Міжнародного благодійного фонду «Військове братерство», керівником якого є Олександр Котирло, та за підтримки голови ОДА Михайла Вишиванюка Івано-Франківськ став сьомим містом України, де представлено виставку.

З фотографій на нас дивляться не по-дитячому сумні очі. Ось дівчинка з японської Хіросіми, а далі — діти з більш сучасних Афганістану, Палестини, Нью-Йорка (США), Беслану (Південна Осетія), Сомалі, Індії. Серед фоторепортерів проекту, які мають безліч престижних нагород, — Амі Віталє, Олександр Глядєлов, Бернат Арманге, Єфрем Лукацький. Останній, до речі, єдиний в історії нашої країни став фіналістом Пулітцерівської премії.

Виставка, що триватиме до 28 вересня, передбачає також виставу тематичного інтерактивного театру із залученням місцевої молоді.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківськ.

Фото Миколи МАЦЮКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

У свято квитки не потрібні

Протягом вихідних у Миколаєві з нагоди святкування 75-ї річниці заснування області та 223-ї річниці міста перевізники обслуговуватимуть пасажирів безплатно. Так, увесь рухомий склад КП «Миколаївелектротранс» (тролейбуси та трамваї) — кататиме безбілетних пасажирів з 06.00 до 24.00, а всіма міськими автобусами загального користування безплатно можна буде скористатися з 14.00 до 23.00 години.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаївська область.

Молодь обмінялася досвідом

У селі Количівці під Черніговом відбувся обласний молодіжний форум. У його роботі взяли участь понад 100 представників молоді з усіх районів Придесення, делегація Спілки молодих державних службовців землі Північний Рейн-Вестфалія (Німеччина). Досвідом активної діяльності поділилися лідери громадських організацій «Апельсин», «Студентська республіка», «Молода Просвіта», «Євро клуб». Учасники молодіжного форуму обговорили проект Концепції гуманітарного розвитку України до 2020 року та брендинг Чернігівської області.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

ЦИФРА

5 куль...

29-річна хмельничанка та її діти одного й семи років стали жертвами розлюченого співмешканця. П'ять пострілів із мисливської рушниці зробив 31-річний чоловік. Для всіх жертв трагедії вони виявилися смертельними. Після вчиненого убивця прийшов у відділ міліції та зізнався у скоєному. Причиною свого вчинку назвав неприязні стосунки із жінкою.

Вл. інф.

Пам'яті Богдана Ступки

Фестиваль фільмів за участю видатного українського актора відкрився у Тернополі. Він триватиме майже два місяці у кінотеатрі «Палац кіно». Організатори мають намір продемонструвати стрічки про події, включені до шкільної програми з історії, тож головними глядачами є учні місцевих шкіл. Відкрив фестиваль фільм «Чорна рада», де Богдан Сильвестрович зіграв гетьмана Івана Брюховецького. Загалом актор знявся у 112 фільмах, дві стрічки за його участю ще монтують.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Лідери сумного рейтингу

Найбільше підробленої горілки податківці виявили на Львівщині, Дніпропетровщині та в Києві. Про це інформує прес-служба Державної податкової служби України.

Зокрема, за два дні її працівники вилучили з незаконного обігу більше 40 тисяч пляшок алкоголю загальною вартістю 1,2 мільйона гривень. У результаті відпрацювання оптово-роздрібних торговельних мереж протягом 15—16 вересня виявлено 214 порушень податкового законодавства в сфері обігу алкогольної продукції. Найбільшу партію підробленої горілки було вилучено в одному з магазинів на Дніпропетровщині — понад 3 тисячі пляшок на суму 170 тисяч гривень, **інформують «Коментарі».**

Україна візьме в борг у Китаю 3 млрд. дол. в обмін на кукурудзу — угоду підпишуть у жовтні (Zaxid.net)

Шевченка «пішли», але обіцяли повернути

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Спочатку планувалися роботи без демонтажу скульптури, але потім стало зрозуміло, що цього не уникнути. Пам'ятник розібрали повністю.

— Монументальний підмурок для пам'ятника ми почнемо зводити вже завтра, — пообіцяв Віктор Хижняк. — Постамент буде готовий до 20 жовтня. Паралельно починаємо реконструкцію самого пам'ятника. 15 серпня 2012 був проведений тендер на його реставрацію, його виграло підприємство «Атомбуднагляд». Раніше повідомлялося, що відновити скульптуру можна буде силами дніпропетровського «Південмашу».

Чиновник пообіцяв, що роботи з реконструкції пам'ятника та благоустрою території довкола нього будуть закінчені в третьому кварталі 2013 року. Раніше влада обіцяла відкрити оновлений пам'ятник до 200-річчя Кобзаря. На відновлення монументу, за експертними оцінками, передбачалося витратити 2,5 мільйона гривень. Але тепер проект обійдеться міській скарбниці приблизно в чотири мільйони. Скульптуру обіцяли реконструювати ще 2011 року, однак уже кілька разів терміни завершення робіт переносили.

ДОВІДКА

50-тонний чавунний пам'ятник Тарасу Шевченку в Дніпропетровську — один із найбільших у світі. Висота конструкції перевищує 22 метри.

Зараз на місці монументу — будмайданчик.

Ось таким Кобзаря ще пам'ятають дніпропетровці.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.
Фото автора.

Боржник побив комунальників

Під час чергового відвідування боржників у приватному секторі Кам'янця-Подільського споживач, який заборгував за воду та стоки 1030 гривень, кинувся до контролерів комунального підприємства «Міськтепловоденергія» з нецензурною лайкою.

Він погрожував розстріляти або спалити їх службовий автомобіль, а потім ударив по голові жінку-контролера, яка була винна тільки в тому, що виконувала свої службові обов'язки. Згодом чоловік розрахувався з боргами і просив вибачення. Але керівництво підприємства не має наміру залишати цей випадок без уваги, тому звернулося до правоохоронців. За останні два місяці зафіксовано декілька випадків, коли працівникам довелося викликати міліцію, щоб захистити себе. Тим часом мешканці міста заборгували «Міськтепловоденергії» за спожиті послуги близько шести мільйонів гривень.

Віра ШПИЛЬОВА.

ФОТОФАКТ

Василю Чикуру, винахіднику одномісної субмарини, зареєстрованої експертами Національного реєстру рекордів як «Найменший підводний човен», допомагають здійснити тестове занурення в Києві.

Фото Андрія СКАКОДУБА/УНІАН.

Заблукав з... наркотиками

Прикордонники відділу «Сопич» перехопили за кілька метрів від українсько-російського кордону «грибника», у якого замість дарів лісу вилучили кілограм речовини, за припущенням — марихуани. Затриманий пояснив, що знайшов це в одному з прикордонних сіл. Під час перевірки правоохоронці виявили на горищі одного з нежитлових будинків села Катеринівки Глухівського району Сумської області ще 15 кілограмів схожої речовини. Її передали на експертизу, від якої залежатиме подальша доля 26-річного росіянина.

Владислав ЖМУРКОВ.

Тисяча світлоточок для Херсона

Влада Херсона врешті-решт «нашкребла» у бюджеті міста 750 тисяч гривень на ремонт чи повну заміну систем вуличного освітлення на прибудинкових територіях багатоповерхівок та поруч зі школами обласного центру.

Директор комунального підприємства «Херсонміськсвітло» Олександр Ткач запевнив «Голос України», що замовлені владою роботи вже розпочаті у Дніпровському районі міста. Весь обсяг запланованого може розтягнутися на декілька тижнів, адже замінити доведеться майже тисячу вуличних світлоточок.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

Біля Одеської кіностудії встановлюють пам'ятник співакові, поетові й артистові Володимиру Висоцькому — офіційне відкриття заплановано на 29 вересня.

Фото Андрія НОВАКА (Укрінформ).

ВІСТІ З КРИМУ

В Алушті школярів кататимуть безплатно

В Алушті молодші школярі зможуть їздити в міських маршрутках безплатно. За словами керуючого справами виконкому Алуштинської міськради Віктора Фрадкіна, відповідних домовленостей з перевізниками досягла міська влада. Було ухвалено рішення, що у будні дні з ранку й до обіду алуштинські школярі після пред'явлення учнівського квитка зможуть користуватися транспортними послугами на пільгових умовах: діти з 1 по 4 клас — їздити безплатно, учні 5—11 класів — за 1 гривню 50 копійок. Віктор Фрадкін уточнив, що сьогодні вартість проїзду в міських маршрутках Алушти становить 2,75 гривні.

Автономія в очікуванні шостого мільйона

У Криму цього року відпочило 5 млн. 700 тис. туристів. Про це заявив заступник голови Ради міністрів Криму Георгій Псарьов. За його словами, стільки само туристів відвідало півострів за весь минулий рік. Георгій Псарьов припустив, що до кінця 2012-го кількість тих, хто відпочив в АРК, досягне рекордної позначки — 6 млн. осіб.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...на Прикарпатті відкрито нову установку з підготовки газу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Раніше, перед подачею у магістральний газопровід, блакитне паливо проходило підготовку на установці, розташованій за 12 км від свердловин у селі Саджава. Відтепер, завдяки новозведеній УПГ, надходитиме зі свердловини №6 «Старобогородчанська», що за якихось 500 метрів від неї.

Продуктивність УПГ — 65 тисяч кубометрів газу на добу, на ній змонтовано сучасну систему осушування природного газу, автоматизовано всі процеси, створено нові робочі місця. Слід зазначити, що введення в експлуатацію даної установки має енергетично-економічне значення не тільки для держави, а й позитивно відображається на розвитку району та Старобогородчанської сільради. За словами голови Богородчанської РДА Володимира Єфімчука, УПГ та діючі свердловини, наростивши свої видобувні потужності, збільшують відрахування компанії «Укрнафтогазінвест» до місцевого бюджету. Щодо Старих Богородчан, то всі заклади бюджетної сфери на території села перейшли на альтернативне опалення, впорядковуються стадіон, школа, садок.

Вл. інф.

...на Луганщині знаходиться 265 тонн непридатних пестицидів. Усе не приберуть

Державна екологічна служба в Луганській області попереджає, що не зможе цього року зібрати всі пестициди в регіоні. А за матеріалами інвентаризацій, проведених органами місцевого самоврядування, на території Луганщини сьогодні знаходиться близько 265,113 тонни непридатних пестицидів. Вони розміщені на 39 складах і в інших місцях, більшість яких перебуває у незадовільному стані. У 2012 році роботи зі збирання непридатних до використання хімічних засобів радянських часів проводяться силами аварійно-рятувального загону спеціального призначення Головного управління МНС у Луганській області. Станом на 18 вересня зібрано й упаковано близько 240 тонн. Однак під час робіт з'ясувалося, що у деяких районах фактична кількість пестицидів значно перевищує заявлену раніше. З огляду на це, зібрати всі отрутохімікати з території регіону в 2012 році не вдасться. Роботу буде продовжено у 2013-му, якщо на це виділять кошти з держбюджету.

Алла АНТІПОВА.

...боротимуться з нелегальними шукачами

У Клесові Сарненського району за сприяння селищної ради створено новий пункт охорони громадського порядку, який обслуговуватиме місцеву, а також Вирівську та Селищанську сільські ради. Потреба у такому пункті пояснюється тим, що у цих місцях залягають багаті поклади бурштину, відтак процвітає незаконний його видобуток. Правоохоронці, крім забезпечення правопорядку у населених пунктах, ще й боротимуться з «чорними» шукачами, які залишають після себе місячні пейзажі. Щоб працювати ефективніше, вони отримали від УМВСУ у Рівненській області автомобіль.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Польща видає українцям по 200 тисяч віз на рік

Суворовський район Одеси з 350–тисячним населенням накрило хмарою густого їдкого диму невідомого походження. Екологи припускають, що загорівся очерет на околиці міста, *повідомляє наш власкор В'ячеслав Воронков*

У Кам'янці–Подільському на Хмельниччині працівники СБУ спільно з УБОЗ УМВСУ затримали 35–річного військовослужбовця, який намагався збути 98 набоїв калібру 7,62 міліметра, та його співучасників (зокрема, командира взводу військової частини), *інформує наш власкор Віра Шпильова*

Поборниця вірмено–української дружби

(Штрихи до портрета головного редактора газети «Арагац» Жені ЦЕРУНЯН)

У 70—80-ті роки минулого століття я мав можливість через міжбібліотечний абонемент замовляти періодичну літературу з Вірменії. Гортаючи видання Національної академії наук, звернув увагу на статті молодої вченої Жені Церунян (на знімку)***. Статті ці вирізнялися науковою стрункістю, авторка вражала своєю ерудицією і дослідницьким талантом. Але особливо чудовою була мова статей — соковита, яскрава і багата відтінками вірменська елітна мова, котрою спілкується вірменська духовна аристократія. Я багато разів перечитував ці статті, щоб на них удосконалювати свої знання з вірменської мови.***

21 вересня 1994 року в Києві почала видаватися двомовна вірмено-українська газета «Арагац» як національний додаток до газети Верховної Ради України «Голос України». Перший номер був присвячений 200-літтю вірменської преси і 3-й річниці Дня незалежності Республіки Вірменія. Редактором її стала Женя Церунян. А чи не та це Женя Церунян, котра відзначалася своїми науковими дослідженнями на сторінках академічних журналів? Я став уважно вивчати газету, аналізувати статті її редактора. Поза всяким сумнівом, це та сама Женя Церунян.

Є такий вираз «дарунок долі». Зазвичай його вживають, коли треба охарактеризувати щось несподіване, неповторне, безцінне. Гадаю, не помилюся, якщо скажу: саме таким дарунком долі для вірменського населення України є газета «Арагац». Це підтверджують читацькі листи, в яких видання називають «оазисом вірменської душі», «духовною ниткою, що єднає їх з Батьківщиною», «бальзамом на рани вірменської душі», «зіркою надії», «мостом дружби» тощо.

Будь-який вірменин, котрий волею долі опинився за межами Батьківщини, завжди відчуває нездоланну тугу за рідним краєм. І він безупинно шукає способи, щоб виразити свій біль за втраченою Батьківщиною.

Заслуга Жені Церунян саме в тому й полягає, що за короткий проміжок часу вона змогла перетворити «Арагац» на виразника дум і сподівань вірмен, які мешкають в Україні. Газета міцно ввійшла в духовне життя вірменської общини і, на спільну думку читачів, приносить тепло в кожну вірменську сім'ю.

«Щоразу, одержуючи газету, — пише Гагик Аванесян із Луганської області, — я переживаю таке почуття, наче одержую листа з Батьківщини, з дому. Приємно і радісно це мені, наче зменшується туга і життєві негаразди стають більш-менш терпимими».

А ось лист Каріне Саакян із Рівненської області: «Кожен номер «Арагацу» нагадує мені Батьківщину, шматочок рідного дому. Для мене день одержання газети — свято душі, наче зустрічаюся з рідною людиною. Пишу цього листа і хвилююся, наче пишу додому своїй матері».

І, нарешті, третій лист. Автор його Емма Макарян із Донецька. «Як мати-вірменка, вірменська читачка, висловлюю глибоку вдячність вам за чудову газету. Щомісяця я чекаю на неї з нетерпінням».

Тема дружби між вірменським і українським народами є центральною в публікаціях видання. Тут, як правило, тон задає головний редактор. Такі її статті, як «Вірмено-українські історико-культурні зв'язки», «Вірмени і вірменська церква в Україні», «Вірменські общини в Україні 900 років», «Наш спільний дім — Україна» і багато інших розкривають витоки вірмено-українських відносин, показують їхній унікальний характер.

Наші національні поети не раз підкреслювали роль літератури у зміцненні дружніх зв'язків між народами. Великий Ованес Туманян писав: «Немає більш благодатного ґрунту для кращого зближення і взаєморозуміння народів, взаємної любові і поваги, як література, в котрій виявляються їхні кращі почуття, їхній національний дух і геній».

Керуючись цією ідеєю, газета систематично знайомить читачів з кращими творами вірменських та українських письменників. У зв'язку з цим слід особливо відзначити плідну роботу поета, доктора філологічних наук Левона Міріджаняна, який здійснив низку чудових перекладів творів Тараса Шевченка, Лесі Українки, Володимира Сосюри та інших на вірменську мову. Аналогічну роботу з перекладу творів вірменських класиків і сучасних поетів веде в Україні талановитий поет і перекладач Мирон Нестерчук. Переклади цих авторів по праву можна вважати окрасою газети.

Висвітлення теми дружби не обмежується публікацією взаємних перекладів. Ця тема знаходить своє відображення і в матеріалах, присвячених характеристиці видатних діячів культури і громадських діячів, які зробили значний внесок у зміцнення дружніх зв'язків двох народів: Павла Тичини, Віктора Кочевського, Максима Рильського, Івана Драча, Аветіка Ісаакяна, Гегама Сар'яна, Олександра Довженка, Сергія Параджанова, Романа Балаяна, маршала Ованеса Баграмяна, генералів Саркіса і Вілена Мартиросянів. Написані з любов'ю і теплотою, ці матеріали справляють плодотворний вплив на формування духовного світу читачів, допомагають прихильному сприйняттю багатьох фактів вірмено-українського співробітництва.

Преса дала високу оцінку роботі газети. Іван Драч писав, що діяльність редакції «Арагацу» з популяризації дружби і співробітництва між двома нашими народами може служити прикладом для інших. А ось оцінка журналіста з Єревана Манука Манукяна: «Шановна редакціє! Надзвичайний і Повноважний Посол України у Вірменії Олександр Божко передав мені два примірники газети. Я прочитав і прийшов у захоплення. Прекрасна газета, статті написано на високому професійному рівні й добре відображають вірмено-українську дружбу. Маю намір написати про це велику статтю й опублікувати у вірменській пресі».

До речі, зазначу, що «Арагац» давно вже став предметом наукових досліджень, про що свідчить стаття Юрія Колесника «Національний ідеал у вірменській газеті «Арагац».

Розповідь про «Арагац» та її головного редактора була б неповна, якщо не зачепити ще раз мовного стилю Жені Церунян. А стиль цей гранично концентрований. Церунян уміє небагатьма словами передати багато. Хоч би що вона писала — чи то серйозне історичне дослідження, чи лаконічну публіцистичну репліку, чи відтворений у яскравих тонах психологічний портрет сучасника, чи літературознавчий етюд, — вона вміє захопити читача глибокими узагальненнями й образним мисленням. Саме в такому дусі написані її статті про поетів Єгіше Чаренца, Паруйра Севака, Ованеса Шираза і Сільву Капутікян, Георга Еміна і Маро Маргарян, про публіциста Зорія Балаяна, астронома Віктора Амбарцумяна та інших. І тут варто сказати добре слово на адресу Надзвичайного і Повноважного Посла Вірменії в Україні Грача Сильваняна, якому належить ідея створення «Арагацу» і який запросив із Єревана на роботу головним редактором талановиту Женю Церунян.

Вазген БАЛАЯН.

Сфера інфокомунікацій — локомотив економіки держави

Розумне регулювання — ключовий чинник розбудови інформаційного суспільства

Україна, як активний член Міжнародного союзу електрозв'язку (МСЕ — спеціалізована установа ООН), 11—13 вересня приймала провідних фахівців у сфері телекомунікацій, що зібралися на найважливішу подію в регіоні Європи та СНД — триденний Міжрегіональний Форум «Актуальні питання регулювання у сфері телекомунікацій та користування радіочастотним ресурсом для країн СНД та Європи».

У заході взяли участь 205 делегатів із 15 країн: представники Адміністрацій зв'язку, національних регуляторних органів, міністерств та інших органів центральної виконавчої влади, державних структур, наукових та вищих навчальних закладів, оператори, виробники, вендори, лідери професійного і ділового співтовариства України та зарубіжних країн, представників профільних громадських організацій та ЗМІ.

У сучасному світі, в умовах зростаючої ролі технологічних інновацій у суспільстві, галузь телекомунікацій стає найважливішим елементом усіх сфер діяльності держави, що значно збільшує роль державного регулювання. Як зазначив у своєму вітальному відеозверненні до учасників Форуму Генеральний секретар МСЕ доктор Хамадун Туре **(на знімку)**, джерелом виконання широкої програми діяльності і глобальних завдань МСЕ є ефективна регуляторна практика, нормативно-правова база, яка дає змогу створити рівні умови для залучення інвестицій в інфраструктуру, для розширення спектра пропозицій та послуг ІКТ.

Звертаючись із промовою на Форумі, Голова НКРЗІ Петро Яцук зазначив, що процес розбудови інформаційного суспільства набув глобальних ознак, і кожна країна вбачає своє місце і робить свій внесок, розроблюючи національну стратегію входження в інформаційний світ. «Наша мета: створити умови, за яких до 2020 року кожен громадянин України в будь-якому населеному пункті матиме гарантовану можливість якісного та безпечного доступу до широких можливостей, що надаються сучасними інфокомунікаційними технологіями», — підкреслив Петро Яцук.

Сьогодні НКРЗІ реалізує низку стратегічних ініціатив, спрямованих на забезпечення правової основи розвитку сфери телекомунікацій і створення простих та уніфікованих правил «життя» у віртуальному світі, гарантії кібербезпеки та високої якості послуг доступу. В рамках Форуму відбулась широка дискусія з актуальних тем: особливості «розумного» регулювання на прикладі країн—учасників Форуму, практика використання Фондів універсальних послуг як одного з методів подолання «цифрового розриву», гармонізація частотного спектра для технологій зв'язку різних поколінь, нові ї у стратегії розвитку електронних комунікацій і питання кібербезпеки.

Учасники Форуму вважають, що слід рекомендувати органам державної влади, наукової громадськості, підприємницьким структурам використати досвід європейських країн під час розробки пропозицій щодо вдосконалення чинного законодавства, в повному обсязі фінансувати загальнодержавні програми, цільові проекти з впровадження ІКТ й, особливо, соціально важливі проекти, що зазначено в підсумковому документі заходу — Рекомендаціях. У них знайшла своє місце підтримка практики використання Фондів універсальних послуг як ефективного механізму забезпечення доступу населення до універсальних послуг, зокрема у важкодоступних і депресивних регіонах. Ішлося і про необхідність сприяння розвитку національної інформаційно-комунікаційної інфраструктури, широкому впровадженню технологій електронного урядування в процеси управління державою, конкретними галузями (зокрема, освіти, медицини). Учасники Форуму вважають, що такі зусилля сприятимуть переходу до справді єдиного інформаційного суспільства з реальними економічними вигодами для громадян усіх країн СНД та Європи.

ПРЯМА МОВА

Генеральний секретар МСЕ доктор Хамадун ТУРЕ:

«Україна демонструє стрімке зростання інновацій у секторі ІКТ, який став важливим сегментом економіки країни, та досягла вражаючого прогресу в розгортанні швидкісного широкосмугового доступу. Частка сектору ІКТ у ВВП країни досягла 4,6 відсотка, а кількість контрактів на послуги рухомого зв'язку становить понад 125 відсотків. Сьогодні Україна активно підтримує зростання ІКТ в регіоні СНД та сусідній Східній Європі. У МСЕ мають підстави й надалі очікувати на нові досягнення української сфери ІКТ, що пов'язують із значним розширенням сфери діяльності НКРЗІ як регулятора галузі, запроваджені наприкінці 2011 року».

Женя Церунян уміє небагатьма словами передати багато

СВІТ БЕЗ КОРДОНІВ

Спаду хвилі невдоволення не очікують

Заворушення, спровоковані фільмом «Безвинність мусульман», не вщухають. У десятках міст по всьому світу відбулися демонстрації з вимогами стратити творців картини, що образила іслам. У Пакистані нинішня п'ятниця стане національним святом на честь пророка Мухаммада.

Пакистанська влада вирішила оголосити сьогодні офіційний «день виявлення любові до пророка» на тлі того, що деякі партії збираються влаштувати нові протести проти фільму. Зокрема, лідер сунітської партії «Суні-Техрік» закликав пакистанців залишити в п'ятницю всі справи і вийти на демонстрації. **За даними джерел AFP,** асоціації торговців і перевізників у Карачі підтримали його. Також міністр внутрішніх справ Рехман Малік оголосив, що Пакистанська народна партія приєднається до п'ятничних акцій, **передає Dawn.**

Протести в цій країні тривали весь тиждень, а пакистанська влада, разом з Афганістаном і Бангладеш, заблокувала доступ до YouTube, на якому розміщено уривки з фільму, що являє собою альтернативну історію пророка Мухаммада.

Нагадаємо, акції протесту, які почалися з реакції на образливий фільм, практично моментально перетворилися на антиамериканські й антиізраїльські виступи. При тому, що ні США, ні, як з'ясувалося, Ізраїль не мали прямого відношення до створення картини. Однак радикально налаштоване населення ісламських країн почало палити прапори і громити американські посольства. Найтрагічніший випадок стався в місті Бенгазі, де в результаті гранатометного обстрілу американської дипломатичної місії 11 вересня загинули чотири особи, у тому числі посол. Цікаво: слідство стверджує, що напад планувався давно... Тож фільм став лише зручним приводом для втілення задуманого.

Напади скоїли також на американські посольства в Індії, Ємені, Єгипті, Судані і Тунісі. Масові демонстрації відбулися й у деяких європейських містах.

Протести в Карачі, Пакистан.

Спаду протестної хвилі не передбачається. Лідер «Хізбали» шейх Хасан Насралла заявив, що у фільмі іслам навмисно показали як агресивну релігію, а пророка — як розпусника і педофіла, що стало безпрецедентною образою для мусульманської віри...

Що більше стає відомо про створення й творців фільму, то очевидніше, що хтось задумав створити антисламську агітку. Спочатку повідомлялося, що один із творців фільму, ізраїльтянин Сем Бессіл, отримав на зйомки п'ять мільйонів доларів від «єврейських благодійників». Однак з'ясувалося, що громадянина з таким ім'ям в Ізраїлі немає. Продюсером «Безвинності мусульман» також називали Накула Бессілі Накула — християнина-копта з Єгипту. Американці довели, що Сем Бессіл і Накула Бессілі Накула — це одна людина — дрібний шахрай, якого було засуджено у США до 21 місяця в'язниці. Його допитали і відпустили.

Актори та режисер запевняють, що на зйомки їх заманили обманом. Вони знімалися в пригодницькому фільмі «Воїн пустелі», і там не було ані слова про пророка Мухаммада. Правда, під час озвучки їх просили вимовляти ім'я ісламського пророка. Потім з окремих слів було склеєно текст, який не мав нічого спільного з початковим сценарієм. Ну а режисер Алан Робертс до цієї роботи в основному спеціалізувався на... еротичних фільмах типу «Весела повія їде до Голлівуда».

Яна СТАДІЛЬНА
(за повідомленнями інформаційних агентств).
Фото Сіньхуа/ «Укрінформ».

Відзначають День незалежності

Сьогодні Вірменія святкує День проголошення незалежності. 21 вересня 1991 року було проведено референдум про вихід колишньої радянської республіки зі складу СРСР. Більшість громадян проголосували за це, і через два дні, 23 вересні 1991-го, Верховна Рада РВ прийняла Декларацію про державну незалежність.

Посол Республіки Вірменія в Україні Андранік МАНУКЯН.

Як наголосили у дипредставництві Республіки Вірменія в Україні, яке із квітня 2010-го очолює Надзвичайний і Повноважний Посол Андранік Манукян, через 21 рік Київ і Єреван активно розбудовують двосторонні культурні й економічні зв'язки. Улітку Київ з робочим візитом відвідав президент Вірменії Серж Саргсян. Великий інтерес викликали Дні української культури, які пройшли у РВ у березні цього року. Розвитку культурного, політичного й економічного діалогу сприяв офіційний візит президента РВ в Україну в 2011 році, у рамках якого було проведено засідання міжурядової комісії й бізнес-форум за участю підприємців двох країн.

За даними українського посольства в Єревані, товарообіг між двома країнами в 2011 році становив приблизно 270 млн. доларів. Ми продовжуємо посідати одне з провідних місць серед держав, що поставляють свою продукцію на вірменський ринок. Зовнішньоторговельний обіг товарів і послуг між двома країнами в січні-травні 2012-го становив близько 75 мільйонів доларів США. При цьому майже 67 мільйонів доларів — експорт товарів і послуг і близько 8 мільйонів — імпорт. У товарній структурі переважає продукція АПК і металургії. З початку року у Вірменію з України було завезено 25 тисяч тонн азотних добрив.

Троє в човні вільної торгівлі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У документі також уточнюється, що «у відносинах між сторонами, що виконали внутрішньодержавні процедури пізніше, цей договір набуває чинності після закінчення 30 днів з дати одержання депозитарієм відповідних документів». Тому для Вірменії, що також його ратифікувала, документ набуде чинності 17 жовтня. Ще чотирьом державам, що приєдналися до угоди, — Казахстану, Киргизстану, Молдові та Таджикистану — ще треба буде ратифікувати договір.

Як повідомлялося раніше, договір про вільну торгівлю в СНД базується на нормах і правилах СОТ. У ньому зафіксовані всі існуючі вилучення з режиму вільної торгівлі та закріплена домовленість не розширювати їх перелік і не збільшувати ставки мит. Більше того, сторони зафіксували дати скасування існуючих вилучень із режиму вільної торгівлі по імпорту.

Протягом півроку після набрання документом чинності його учасники приступлять до переговорів про поетапне скасування експортних мит.

Ганна ВЕРГЕЛЕСОВА.

Антияпонські протести в Китаї вщухають. Чи надовго?

Антияпонські протести, які вирували увесь тиждень у різних містах КНР, досягнувши свого піку 18 вересня, коли відзначалася 81-та річниця початку японської інтервенції в Китай, потроху вщухли. Сьогодні зберігається відносний порядок. Хоча посольство Японії в Пекіні й Генконсульства в Шанхаї та Гуанчжоу і досі знаходяться під посиленою охороною внутрішніх військ. Принаймні перед приміщеннями дипредставництв уже не крокують колони розлючених громадян з червоними прапорами і портретами Мао, які кидають пляшками з водою та викрикують патріотичні гасла.

Нині правоохоронці вирішили взятися за тих, чий гнів через «націоналізацію» Токіо групки ненаселених спірних островів 10 вересня призвів до багатомільйонних акцій протесту і дій, які можна кваліфікувати як кримінально карані. Поліція затримала в місті Гуанчжоу на півдні країни 18 осіб «за неправове вчинення насильницьких актів під час недільних демонстрацій». Хулігани громили автомобілі японського виробництва, били вітрини японських магазинів і ресторанів. У Циндао, де було розгромлено японські торговельні точки, у тому числі автомагазин, і не обійшлося без розкрадання, затримано 6 волоків.

У Пекіні тим часом розбираються з нападом минулого вівторка на автомобіль посла США в КНР Гарі Лока. Той намагався проїхати на територію американського посольства, розташованого недалеко від японського, коли його оточило 50 осіб і до того, як їх розігнали поліцейські, завдали «незначних пошкоджень» автомобілю дипломата. Чи то демонстранти, розлютившись, готові були громити все, що потрапить під руку, чи то вони свідомо виказували своє невдоволення союзницькою позицією США відносно Японії (хоча Вашингтон і поспішив запевнити, що поки що не підтримує жодну сторону в цій суперечці).

Влада розслідує всі інциденти і просить громадян допомогти у цьому. Втім, завжди готові прийти на допомогу правозахисникам маси можуть і не відгукнутися на цей заклик — гнів китайців, викликаний спробою японців відібрати територію, яку вони вважають своєю суверенною, направду справедливий. Навіть у закликах до населення зберігати стриманість і цивілізованість, які розсилаються через соціальні мережі, СМС і просто лунають на вулицях з гучномовців, підкреслюється, що влада «цілком розділяє почуття свого народу».

Сама влада говорить, що сподівається на дипломатичне вирішення найгострішого за останні кілька десятиліть конфлікту, однак, у разі чого, готова і на більш радикальні дії. От і заступник очільника КНР (і майбутній лідер країни) Сі Цзіньпін під час зустрічі у Пекіні з міністром оборони США Леоном Панеттою назвав купівлю японським урядом островів Дяоюйдао (по-японськи — Сенкаку) фарсом, який підриває суверенітет і територіальну цілісність Китаю. А міністр оборони Лян Гуанле на зустрічі з керівником Пентагону заявив, що китайці залишають за собою право на відповідь.

У великих китайських містах японські магазини й ресторани відновлюють діяльність, повертаються на робочі місця співробітники великих японських концернів, які виготовляють на території КНР автомобілі та електроніку (всі вони були вимушені на кілька днів закритися). Підраховують збитки, а вони сягають десятків мільйонів доларів.

Однак корінь проблеми досі так і не вирішено. І Пекін, і Токіо стоять на своєму в цій віковій територіальній суперечці. І обіцяють народам своїх країн, що не віддадуть ні краплі землі, яку кожен вважає своєю. Залишається лише сподіватися, що переможе здоровий глузд і дві найбільші держави регіону не вдадуться до застосування сили.

Ольга ТАНАСІЙЧУК,
власкор Укрінформу в Пекіні, спеціально для «Голосу України».

У НОМЕР

«Чотири лапи» працюватимуть безплатно

До Миколаєва 4 жовтня прибудуть фахівці Міжнародної організації «Чотири лапи». Іноземні спеціалісти відловлюватимуть, стерилізуватимуть, лікуватимуть тварин та проводитимуть майстер-класи для волонтерів і співробітників комунального підприємства «Центр захисту тварин». Меморандум та договір про співпрацю між міським головою Володимиром Чайкою і керівником міжнародної організації «Чотири лапи» (Vier Pfoten International) Аміром Халіл **(на знімку)** було підписано у присутності ЗМІ 19 вересня цього року.

Нині собача тема хвилює мешканців усіх обласних центрів. З одного боку, захисники природи заявляють про бездушне ставлення міських жителів до собак, з другого — медики б'ють на сполох: якщо і далі так піде, то у лікарняних закладах доведеться облаштовувати окремі палати для постраждалих від укусів четвероногих друзів. Найчастіше дикі зграї можна зустріти поблизу вокзалів, ринків, садків та шкіл — там, де люди підгодовують бродячих собак. Володимир Чайка вважає стерилізацію собак цивілізованим підходом до розв'язання проблеми, однак висловився досить жорстко.

— Якщо ми не зрозуміємо, що кожна людина відповідає за тварин, яких приручає, а потім напризволяще викидає на вулицю, — жодна програма чи гроші не зможуть допомогти, — зазначив очільник міської громади. — Нещодавно у Корабельному районі Миколаєва ми вимушені були розстріляти зграю бездомних собак, бо вони практично пошматували жінку. Сердобольні бабусі, які люблять песиків, мають зрозуміти, що дикі собаки — це хижаки, а не домашні тварини. Адже за один день і на голому місці проблема не виникла. Чому суспільство мало уваги приділяє аморальності господарів, з чиєї вини домашні тварини опинилися на вулиці без даху та їжі?

Протягом місяця гості планують щодня стерилізувати 30 бездомних тварин. Міжнародні спеціалісти працюватимуть безплатно, однак розміщення тимчасового пункту утримування тварин після операції, медичної лабораторії, облаштування місця, де мешкатимуть волонтери, а також їхнє харчування профінансують із міської казни. Володимир Чайка наголосив, що це кошти усіх жителів міста, і громада має знати, куди піде кожна копійка. Він також дав доручення директору КП «Центр захисту тварин» Андрію Агняннікову та заступнику начальника управління з охорони навколишнього природного середовища та благоустрою Володимиру Корчагову вирішити проблему із забезпеченням харчування простерилізованих тварин (через співпрацю із супермаркетами) та зобов'язав підприємство до приїзду міжнародних фахівців належним чином підготувати приміщення для медичної лабораторії міжнародної організації «Чотири лапи» і тимчасового притулку для бездомних тварин.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаїв.
Фото автора.

Не на білому халаті, а на струджених руках вимушена триматись сільська медицина

РЕАЛІЇ

Дуже часто робочий день для* Лариси СІКОРСЬКОЇ (на знімку)*, завідувачки фельдшерсько-акушерського пункту села Пилипи Олександрівські, що у Віньковецькому районі, розпочинається не з білого халата, а зі старенького одягу та гумових капців, у яких ще вдосвіта йде до хліва, щоб подоїти корів. Нічого не вдієш, життя сільського медика — це не тільки робота, а ще й велике господарство, без якого не виживеш.

Спочатку за сапку, потім — за градусник

Лариса Сікорська — напевно, одна із наймолодших серед своїх колег, які працюють в інших ФАПах. І не тільки району. Адже попри величезний дефіцит кадрів, знайти серед молодих випускників медичних закладів охочих вирушити на роботу в село практично неможливо. Тому й уся система охорони здоров'я для сільських мешканців дуже часто уособлюється в образі фельдшерки якщо не пенсійного, то передпенсійного віку.

Лариса приємно вражає поєднанням своєї молодості та досвідченості, бо працює вже дванадцять років. Коли її направили в це село, була навіть рада, бо ж сама родом із сусіднього Великого Олександрова, а в Пилипи пішла у невістки. Все складалося добре. Згодом народилися донечка та син, тож хочеш — не хочеш, а мусиш пускати глибше коріння.

Ось так, створюючи сім'ї, переважно і затримуються в селах медики. Бо якщо цього не вдається зробити, то складається враження, що вся система охорони здоров'я побудована так, щоб цього коріння не було.

Це тепер, маючи певний стаж роботи, Лариса отримує 1,4 тисячі гривень зарплати. Одразу ж молодому спеціалісту і такої не дочекатись. Щоправда, в селі й цей заробіток викликає у багатьох неприховану заздрість, бо де ще заробиш такі гроші? Сільрада, школа, клуб та ще дитячий садок — от і всі заклади, де можна отримати зарплату. Більше в Пилипах розраховувати немає на що. А село зовсім не старе. Судити про це можна навіть із того, що в дитсадку набирається навіть кілька груп на півсотні дітей. Народжується немовлят не так багато, цьогоріч — лише троє. Та все одно нове життя вперто пробивається на світ.

Батькам непросто ростити і ставити на ноги своїх дітей. З ранку до ночі не тільки ламають голову, а ще й добряче гнуть хребта на своїх городах та у хлівах, щоб заробити хоч якусь копійчину. Сільський фельдшер це теж добре знає, бо її чоловік Станіслав уже не один рік без роботи. Точніше — без зарплати. А без роботи їм немає коли сидіти: вирішили нікому не віддавати в оренду батьківські паї, а це — близько п'яти гектарів. Та ще й городів набрали — теж до гектара. Добре, що мають свого коня, стягнулися навіть на старенького трактора, бо як же інакше цю землю обробити? Та все одно, тільки починається літо — сапки з рук не випускає вся родина. Окрім городини, вирощують пшеницю, жито, ячмінь. У господарстві ж семеро корів, а ще свині, птиця...

Відповідальність за таке велике хазяйство в основному лежить на чоловікові. Однак і діти змалечку мусять допомагати. І без маминих рук не обходиться. Тож поки розпочнеться зміна у ФАПі, Лариса встигне вже чимало по дому зробити. А повернеться зі зміни — теж не сидить.

Важко, але саме господарство допомогло родині купити свою хату. Бо будь ти фельдшером чи лікарем, молодим спеціалістом чи ветераном — безплатно житла не дочекатись.

Сільські хати, щоправда, коштують не так уже й багато. За нагоди можна й за п'ять тисяч доларів купити. Ларисина родина на хороми не зазіхала. «Але коло тієї хати ще роботи й роботи», — розповідає жінка. Та все-таки уже не в невістках, не по чужих кутках.

Так живе переважна більшість сільських фельдшерів. Через це вони мало нагадують кабінетних працівників з білими зманіженими руками. Городня засмага і сільські спрацьовані руки — ось чи не головні ознаки сільського медика. Бо їм треба з однаковою вправністю тримати і лопату з сапкою, і градусник з фонендоскопом.

Проблеми у всіх схожі

Поки держава вирішує, які б то ще реформи провести в медицині, сільські медики впевнено освоюють чимало суміжних професій. Адже треба вміти і піч розтопити, і води наносити, і паркан підбілити, і стіни підфарбувати... Добре, якщо, скажімо, сільська рада хоч банкою фарби допоможе, а то ж і цього немає.

«У нас, у Слобідському ФАПі, дах тече. І паркан повалився», — розповідає тамтешній фельдшер.

«А в нас у Подолянському немає криниці», — додає колега.

«А в Нових Нетечинцях газ по селу провели, а до медпункту протягнути кілька метрів труби так і не знайшлося грошей, — зітхає фельдшер. — Кого ж просити?»

У них у всіх однакові історії: треба латати дахи, ремонтувати старі приміщення, вставляти вікна, двері... Але всі — і медики, і пацієнти — так звикли до того, що є, що тепер особливої трагедії з цього не роблять. Та й на відсутність медичного обладнання ніхто особливо не скаржиться. Було б чим зміряти тиск і температуру — от і добре. Та й найпростіші ліки найшвидшої дії теж є під рукою, як і бинт із зеленкою. Отож, вважайте, сільська медицина озброєна.

Про те, що реформи мають принести серйозні зміни і поліпшити якість медичного обслуговування, всі чули. Та як це має бути, ще добре не знають.

У Пилипи Олександрівські також навідується з райцентру випускниця сімейного інституту, котра тепер називається сімейним лікарем. Що має означати ця назва, в селі не дуже добре розуміють, бо й раніше до них весь час приїздила лікарка з району, тож за потреби завжди можна було отримати консультацію. Лікар із фельдшером і самі намагались навідуватися до своїх пацієнтів, але зробити це частіше, ніж раз на рік, рідко коли вдавалось. Здебільшого прийом вели у ФАПі.

Тепер усе відбувається практично за тим самим графіком. Тільки лікар називається сімейним, і досвіду їй ще треба набиратись і набиратись. Не один місяць і навіть рік знадобиться, щоб хоча б запам'ятати своїх пацієнтів...

Та все це нічого: реформи відшумлять, а їх фельдшерка Лариса залишиться. А там і молоденька лікарка звикне до людей, а вони до неї. І все буде добре. Головне — щоб люди в селі менше хворіли.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.
Фото автора.

ТІЛЬКИ ФАКТ

Цьогорічний бюджет медичної галузі Віньковецького району — близько 15,5 мільйона гривень. Однак переважна частина коштів спрямовується на утримання самої системи. А от на придбання будь-якого медичного устаткування, яке б врешті-решт мало піднімати якість медичного обслуговування на місцях, не передбачено ні копійки. Розраховувати доводиться в основному на підтримку добродійників.

І «Правда» рушила від берега

ГАЗЕТНІ ПЕРЕВТІЛЕННЯ

Стрімкі ручаї після зливи видавалися сільським дітям повноводними річками. Вони бавилися, відправляючи в уявне море свої флотилії з цурпалок. Матері з усієї вулиці не могли докликатися своїх хлоп'ят додому. Андрійкова мати не витримала й сама прийшла за сином та загнала його до хати поїсти борщу. Поки мати насипала страву в полумисок, хлопець чкурнув у «ванькір» (маленька кімнатка) та поцупив із ослона газету «Правда», уже прочитану батьком. Вона була товста із вкладкою, тож із неї міг вийти чудовий кораблик. Згорнувши газету вчетверо, засунув її під старого светра.

На вулиці він позмовницькому підморгнув Костикові та Мишкові: «А що в мене є!». Гуртом змайстрували газетного корабля, приладнали прапорець із сухого березового листочка. На спуск «судна» всі виструнчилися, віддаючи честь «Правді», яка поважно рушила від берега. Хлопці побігли вслід за нею. І раптом їх зупинив сердитий окрик: «Це що ви тут робите? Як посміли товариша Сталіна мочити?». Тільки тепер діти звернули увагу, що на одному борту газетного корабля красувався портрет вождя... А на них сердито дивиться «уповноважений» — неприємний навіть на вигляд чоловічок-нишпорка, який часто приїздив у село переписувати то курей, то дерева в садку, вимагав виконувати план здачі шкур та купувати облігації.

Наступного дня третьокласників-«кораблебудівників» добре «прочистили» на лінійці перед усією школою. Але найгірша новина чекала Андрія вдома: батька звільнили з роботи і наказали за 24 години вибратися з села... До розвінчання культу особи Сталіна було ще п'ять років.

Цю історію розповіла кілька років тому читачка «Голосу України» Марія Іванівна, котрої, на жаль, уже немає з нами. Андрій був її чоловіком. Усе життя вони передплачували багато видань. Старі газети йшли на розпал грубки, утеплення вуликів, ними набивали мокрі чоботи ... Вона згадувала, як її чоловік часом жартував: «Дивися, Сталіна в валянок не пхай!».

Елегантне вбрання, зшите із... «Голосу України»

Я знаю багатьох читачів «Голосу України», які бережуть підшивки видання за минулі роки. Але не через страх, щоб портрети вчорашніх і сьогоднішніх очільників країни на сторінках газети не використати для сушіння капців. Просто ці люди люблять наше видання, часто перечитують його, діляться з друзями корисною інформацією з «Голосу». Є й такі, хто знаходить нові способи використання старої періодики. Вітаючи торік журналістів Кам'янця-Подільського з їх професійним святом, прес-секретар міськради Яна Мельничук вдягнула пишну бальну сукню, «зшиту» цілком із нашого «Голосу України». А її партнер, ведучий свята Петро Гаврилюк, величався в газетному капелюсі та краватці. А які оригінальні капелюхи виготовляє зі старих газет учителька образотворчого мистецтва з міської школи №12 Зоя Стасюк! Минулого літа не одну модницю порятувала вона від спеки. Ці головні убори ще й елегантні: коли завідуюча міським відділом культури Ольга Чорнобиль у такому капелюсі прибула на обласний семінар працівників музеїв до ратуші, жінки не стрималися, навперебій просили приміряти обнову «начальниці».

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: дивовижний головний убір демонструє наймолодша працівниця Кам'янець-Подільського історичного музею-заповідника Ольга Дашко.

Фото автора.

Заробітна плата у 1,4 тисячі гривень викликає у багатьох неприховану заздрість, бо де ще у селі заробиш такі гроші

План з усиновлення виконують, по–злодійськи відбираючи внучок у дідуся

У Жмеринці на Вінниччині міліціонер і чиновники без попередження, поки нікого з дорослих не було вдома, забрали трьох сестричок!

ЧАС ГРИМАС

Повернувшись з аптеки, пенсіонер із Жмеринки Володимир Поповський не застав удома трьох своїх онучок. У дворі сусідські діти сказали, що тітка і дядько посадили дівчаток у машину і кудись повезли. Тільки згодом чоловік дізнався, що внучок по-злодійськи, потайки від нього вивезли представники Жмеринської служби у справах дітей і міліції.

Ось як міцно дівчатка люблять свого дідуся, тому не розуміють, чому їх забирають від нього.

«Добровільно ви б їх не віддали»

— Коли разом з сином повертався з аптеки, я бачив «Жигулі» сьомої моделі із затемненим склом, які виїжджали з нашого двору, — каже 64-річний Володимир Поповський. — Але не знав, що в ній — Катя, Альона й Оксана, так звати моїх внучок. Пізніше вони розповіли, що просили зупинити машину, бо побачили мене, але їх не послухали.

У міліції Володимиру Григоровичу сказали, що ніхто дітей не викрадав, їх відібрали в нього за рішенням суду. Чоловік одразу пішов до суду. Але там такої справи навіть не розглядали. Володимир Поповський написав заяву в прокуратуру про викрадення дітей. Потім ще раз звернувся до міліції. На цей раз його виставили за двері: «Йдіть у службу у справах дітей і там з'ясовуйте».

— Ваших онучок відвезли у дитячий будинок, — пояснила керівник служби у справах дітей Жмеринської міськради Наталія Церковна. — З вас знято опікунство, тому діти тепер не ваші, а державні.

На запитання, чому внуків відібрали по-злодійськи, пані Церковна цинічно пояснила: «Добровільно ви б їх не віддали». Пенсіонер благав сказати, куди саме відвезли дівчаток, але чиновниця так і не відповіла на його запитання, тільки повторювала, що тепер діти у кращих умовах.

Наступного дня ввечері на мобільний телефон сина — 26-річного Василя — зателефонували з невідомого номера. Хлопець одразу впізнав голос. Це була старшенька племінниця, 14-річна Оксанка. Дівчинка говорила пошепки. Сказала, що мобільні телефони у них відібрала тітка з дитбудинку. Подзвонити їй дала одна з дівчаток. «Ми у Вінниці, — повідомила Оксанка. — Я запам'ятовувала, куди нас везли. Переїхали міст через річку. Потім піднялися вгору. Далі їхали вузенькою вуличкою і там на одному будинку я побачила табличку «Вулиця 1905 року». А тут, де ми зараз, написано «Притулок «Добро».

Зранку Володимир Григорович із сином вирушили до Вінниці. Діти із сльозами на очах міцно обійняли їх. Побачитися їм дозволили, але внучок не віддали. — Ми до президента дійдемо, а дітей все одно повернемо, — впевнений Володимир.— Хоч Церковна каже, що ніколи мені їх не віддасть, хоч би я куди ходив. Але ми ще побачимо. Я їх з пелюшок виховував, разом із ними був у лікарні, коли хворіли, а мені тепер пояснюють, що вони не мої, а державні. Діти в один голос просяться додому, а їх не чують! Кажуть, так виконують план по усиновленню.

Народила в тюрмі

У Володимира Поповського життя склалося непросто. Більше тридцяти років відпрацював у локомотивному депо Жмеринського відділення залізниці. За праведні труди отримав двокімнатну квартиру у «хрущовці». «У мене донька інвалід першої групи з дитинства, — каже пан Володимир. — Маю ще двох хлопців. Повинні були надати хоча б три кімнати, але дали те, що дали. Колеги на роботі радили самовільно зайняти більшу квартиру, був такий момент, коли можна було це зробити, та я не став іти проти закону».

П'ять років тому померла дружина Володимира. Одружувався з нею, коли в Тетяни вже була своя донька Наталія. Виховали її, видали заміж. Та молода жінка не слухала батьківської науки, пішла своєю дорогою: невдовзі після народження першої дитини залишила її, а сама подалася світ за очі. Згодом привела другу, третю дитину. А в 2006-му її позбавили материнських прав через те, що опинилася на п'ять років за гратами. У тюрмі народила ще одну дівчинку. «Я хотів і її забрати. — каже Володимир. — Їздив туди, та вже було пізно, дитину з тюрми передали у дитбудинок».

Діти в один голос просяться додому, а їх не чують, бо виконують план з усиновлення.

На час перебування Наталії у місцях позбавлення волі Володимир Григорович оформив опікунство над внучками. Рішення з цього приводу Жмеринська міськрада прийняла у березні 2008-го. Тільки з того часу держава почала виділяти кошти на утримання трьох дівчаток. «До того ми годували й одягали їх за власні кошти, — розповідає чоловік. — Тепер мені чиновники дорікають, що тримаюся за дітей через гроші, які дає держава. Це ж треба таке придумати! А де ви раніше були, хотів би їх запитати?» Після повернення Наталії з тюрми опікунство з діда зняли. Більше того, вирішили відібрати дітей і передати їх чужим людям.

Переселять, не спитавши згоди?

З притулку «Добро» дівчаток перевезли у табір відпочинку під Вінницею. Саме там в один з днів Катя, Альона й Оксана пережили стрес. Найбільше плакала маленька Катя. Дівчатка гралися разом з іншими дітками. Раптом двоє незнайомих наближаються до них.

— Дядя й тьотя підійшли і почали називати нас по імені, — розповідала потім по телефону дідусеві Оксана. — А ми від того аж роти повідкривали. Думаємо, звідки вони нас знають?

Несподівані гості показали дівчаткам фотографії гарного будинку. Запитали, чи не хотіли б вони в ньому жити. На прощання сказали, що скоро прийдуть ще раз і заберуть із собою. «А дідусь з нами поїде?» — поцікавилася найменшенька. — Дідусь зможе вас провідувати, якщо такий дозвіл надасть йому комісія, — почули у відповідь.

— А ми не хочемо до вас, ми хочемо додому, — сказала на це Катя.

— Дзвонять нам із табору і навперебій плачуть, — розповідає дядько дівчаток Василь. — Ледве заспокоїли дітей. Після того пішли в комісію у справах дітей, а нам там нічого не кажуть.

— У нас є кандидатура подружньої пари, які готові взяти під опіку сестричок, — каже керівник служби у справах дітей Жмеринської міськради Наталія Церковна. — Вони вже й навчання пройшли і сертифікат отримали. У Поповських нема умов для проживання дітей. У невеликій 2-кімнатній квартирі ще проживають дочка-інвалід і двоє синів.

Називають татом

— Тільки з відповіді прокуратури дізналися, що дітей забрали на підставі рішення комісії з питань захисту прав дитини виконкому Жмеринської міськради, — каже брат Володимира — Анатолій Поповський. — Але ж суд ще не позбавив маму дітей материнських прав. Без такого рішення комісія вчинила неправомірно. Фактично дітей викрали, бо їх забрали раніше, ніж суд позбавив маму права на дітей. У службі захисту дітей, чомусь, дуже поспішають. На жаль, у відповіді прокурора про це нічого не сказано.

Володимир Григорович розуміє, що в його 64 роки повторно оформити опікунство йому не дозволять. А ось його син Василь має повне право претендувати на таку роль. Він уже почав збирати необхідні документи. Щоправда, у службі захисту дітей їх із батьком не пускають навіть на поріг. «Ми прийшли дізнатися, які саме документи необхідні, а перед нами почепили табличку «Неприйомний день», — каже Василь.

Василь Поповський працює там, де й батько, в локомотивному депо. Він електрик за фахом. Має гарну характеристику. Дуже любить своїх племінниць. Вони відповідають йому взаємністю. Хлопець навідується до школи, цікавиться у викладачів навчанням дівчат. «Якщо не вистачає на це часу, телефоную учителям і все з'ясовую», — каже Василь.

Дома всі радіють, що дівчатка старанні у навчанні, беруть участь у художній самодіяльності. Чи не найбільше уваги приділяли Каті: вона першокласниця і потребує у всьому підтримки. Зараз дівчатка знаходяться у Жмеринському притулку. Невідомо чому, їх перевели з рідної школи-інтернату в іншу школу. Інший колектив, незнайомі учні... Колишні вчителі дівчаток в один голос переконані, що це неправильно. У службі у справах дітей мають свою думку.

У педколективі Жмеринської школи-інтернату, де раніше навчалися сестрички, шоковані тим, що їх відібрали у дідуся. Думку вчителів з цього приводу висловив директор школи Василь Дідковський: «По закону, нібито правильно, бо хочуть поліпшити умови, але для чого руйнувати родинні узи? Їх нічим не можна замінити. Та й дітей не запитали, чи хочуть вони до чужих людей. З огляду на стосунки, які бачимо між дідусем і дівчатками, ми переконані, що їм не треба когось іншого».

Ніна Мусійчук — класний керівник восьмого класу, в якому навчалася Оксана, — не приховує здивування від того, що дівчатка називають дідуся татом. Але це правда. «Погану людину так ніколи б не називали, — каже вчителька. — Змусити до такого теж не можна. Значить, дуже люблять дідуся».

— Одного разу ми прийшли з Катею до лікаря, — каже Володимир Григорович. — А та каже: «З дідусем прийшла?». Мала відповідає: «Це не дідусь, це мій тато!». Ще й ніжкою при цьому притупнула. А тоді обняла мене рученятами...

У Каті були хворі ніжки і пошкоджений таз, сталося це під час народження. Дівчинку оперували. Вона багато часу знаходилася в гіпсі. Дідусь був постійно з нею, носив на руках. Так само, як і з Альонкою, коли та пошкодила у школі ніжку. Утворився нарість. Довелося їхати в обласну дитячу лікарню на операцію. Поїхав дідусь, а хто ж. І минулого начального року, коли в Оксани вночі піднялася температура до 41,6 градуса і лікарі «швидкої» діагностували гнійний апендицит, то біля лікарняного ліжка дівчинки теж дідусь сидів.

Сусіди також кажуть, що ця родина живе дружно. Допомагають одне одному. Дівчатка завжди охайні, нагодовані, доглянуті, гарно виховані. «Чому їх розлучають?!» — не розуміють сусіди. Та й не тільки вони...

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

P. S. *Коли матеріал уже був підготовлений до друку, стало відомо, що Жмеринська міжрайонна прокуратура Вінницької області повернула трьох сестричок під опіку їхнього дідуся Володимира Поповського. Як повідомила прес-секретар прокуратури області Ірина Вихованець, після проведеної перевірки міжрайонний прокурор вніс протест на рішення виконавчого комітету Жмеринської міськради, яким припинено опіку В. Г. Поповського над дітьми. У документі прокурора також йдеться про повернення дітей під опіку дідуся. Міськрада зобов'язана виконати вимогу прокурора, наголосила І. Вихованець.*

Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...перинатальний центр будують у дві зміни

До кінця нинішнього року у Рівному буде перинатальний центр. Це у серпні на прес-конференції ЗМІ пообіцяв голова Рівненської ОДА Василь Берташ. Щоб дотримати слова і освоїти кошти, виділені державою під цей дуже актуальний для Рівненщини (область серед лідерів за народжуваністю в Україні) об'єкт, роботу тут організували у дві зміни.

— Доки сприяє погода, плануємо завершити зовнішні роботи, — розповідає заступник голови Рівненської ОДА Володимир Новак (**на знімку**). — На об'єкті задіяли майже півтисячі будівельників. Вони працюють одночасно на двох корпусах: надбудовують два поверхи акушерського та зводять новий гінекологічний.

Нагадаю, що новий перинатальний облаштовують на базі вже існуючого в зручному місці — у центрі Рівного. Старий, хоч і працював ефективно, але був «затісним» для великої кількості породіль (щороку приймали понад 18 тисяч пологів), а також не відповідав сучасним вимогам. Будівництво нового центру планувалось на 2013 рік, однак область за кілька місяців зуміла створити стартовий майданчик для будівництва нового вже нинішнього року. Тож держава відкрила фінансування перинатального центру у Рівному. Він обійдеться у 64,3 мільйона гривень. Залучатимуть також кошти з обласного бюджету та спонсорів. Якщо нинішній перинатальний розміщувався на 3 600 квадратних метрах, то новий займатиме 8 560.

— Як тільки будівельники підготують площі для високотехнологічного оснащення, паралельно працюватимуть і субпідрядні організації, — розповідає Володимир Новак про перебіг робіт на об'єкті. — Вони монтуватимуть вентиляційне обладнання, готуватимуть чисті приміщення та облаштовуватимуть кисневе постачання. Це інноваційні технології. Втім, область уже має досвід у цьому — їх апробовували під час будівництва обласного онкодиспансеру.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

...стічні води підуть на полив

В Алушті планують використовувати очищені стічні води для поливу. Про це повідомив міський голова Станіслав Колот. «Зараз є хороші наукові розробки з впровадження технології, яку застосовує Республіканський комітет охорони навколишнього природного середовища. Ми налаштовані на те, щоб за цю зиму, якщо встигнемо, по розробці вчених використовувати компактну установку для очищення стоків», — пообіцяв Станіслав Колот під час відкриття XXI Міжнародного симпозіуму «Охорона біо-ноосфери. Еніологія, нетрадиційне рослинництво. Екологія та медицина». Зараз усі стоки в Алушті збираються у найнижчій точці населеного пункту, і вже звідти, за допомогою насоса, транспортуються на міські очисні споруди (загальна довжина — близько 3 км). В районі цієї насосної станції планують поставити установку, розроблену профільним інститутом, щоб з її допомогою на основі рослинного матеріалу доочищати воду.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

Юрій ЧЕБАН: «На воді треба горіти і згоряти, а не тліти»

Олімпіада в Лондоні для Юрія Чебана стала третьою в його 26-річному житті, половину якого він займається веслуванням на каное. Дебют спортсмена з міста Южного не був удалим, у Пекіні він став бронзовим призером, а в Лондоні — переміг у перегонах на 200 метрів.

Цей тріумф Юрія Чебана дозволив українському спортсменові увійти в історію олімпіад. Річ у тім, що на 30-х Іграх уперше було включено нову дисципліну — на 200 метрів, вона замінила 500-метрову дистанцію. І першим чемпіоном, котрий здобув медаль на ній, став українець.

Чи пам'ятає Юрій день свого тріумфу?

— Пам'ятаю, звичайно, таке хіба забудеш, — розповідає він. — Погано спав, перевертався, думав про фінальні перегони, згадував пораду тренера В'ячеслава Михайловича Сорокіна, який запропонував вирватися вперед буквально з перших сантиметрів.

До дня фінальних перегонів Юрій був у фаворитах. Валентин Дем'яненко, дворазовий чемпіон світу, його основний суперник, спортсмен, який з Миколаєва переїхав до Азербайджану і виступав на Олімпіаді за цю країну, вилетів у попередньому заїзді. А Чебан упевнено виграв попередній і півфінальний заїзди.

У день фінального старту на веслувальному каналі, всупереч прогнозам, був сильний вітер. Виконуючи тренерську установку, Юрій Чебан з перших метрів почав могутньо рухатися до фінішу. Його основні суперники — росіянин Іван Штиль і литовець Євгеній Шуклін — не відставали від українця буквально кілька метрів. А потім не витримали темпу. На фініші першим був Юрій Чебан. Другим — спортсмен з Литви, третім — представник Росії. Вони відстали більш ніж на півкорпусу човна. За веслувальними мірками — це непристойно багато.

Відразу після старту Юрій Чебан був абсолютно спокійний, принаймні зовнішніх емоцій не виявляв. А чотири роки тому, в Пекіні, після завоювання бронзової медалі, він так бурхливо радів нагороді, що навіть стрибнув у воду від почуттів, що переповнювали його.

Мало хто знає, що олімпійська медаль могла в Юрія Чебана у Лондоні, як мовиться, поплився буквально з-під носа. Спортсмен замовив змагальний човен із гравіруванням у вигляді ракети від носа до корми. Спереду мало бути зображення вогню, і коли каное на швидкості виривалося з води, створювався фантастично приголомшливий ефект. Та коли його привезли до Лондона, з'ясувалося, що гравірування на ньому було, але це був зовсім інший човен — не тієї моделі й розрахований на меншу вагу. А якщо він створений під меншу вагу, то при більших навантаженнях набиратиме воду. Але завдяки керівництву збірної України човен потрібної кондиції таки доставили Чебану. Це було не його персональне каное, а судно, що було в наявності. Довелося спортсменові виступати на ньому.

Шлях до золотої олімпійської медалі в Юрія Чебана розпочався 13 років тому. Саме тоді його мама Людмила Олександрівна, що називається, за руку привела сина на веслувальний канал. До цього часу Юрій встиг позайматися балетом, боксом, ушу, відвідував заняття в гуртку декоративного мистецтва. У десятирічному віці він захворів, і мама протягом трьох років боролася за те, щоб поставити його на ноги.

У хлопчика був особливий, моторний, якщо так можна висловитися, характер — непосидючий, рухливий, енергія просто била з нього ключем. От мама і вирішила використати цю енергію сина на користь — у веслуванні на байдарці. Згодом Юрій пересів на каное.

До речі, брат олімпійського чемпіона Андрій закінчив морську академію і не захворів спортом.

Каное («човен» мовою карибських індіанців) — веслувальне судно завдовжки понад 520 сантиметрів з високими штевнями й опуклими бортами. Кожний другий-третій гребок треба підрулювати. Вартість спортивного каное — три тисячі євро, і в арсеналі спортсмена світового класу має бути дватри судна, одне з яких використовується винятково для змагань, інші — для тренувань.

Южне — спортивне місто. Тут є два чудові палаци спорту, в яких тренуються і виступають гандбольна команда «Портовик» і баскетбольна «Хімік», волейбольна команда. Тут ставав на весло олімпійський чемпіон. І тут живуть люди, які допомагали йому на шляху до олімпійської медалі. Юрій Чебан просив обов'язково назвати їхні прізвища. Це — голова правління ВАТ «Одеський припортовий завод» Валерій Горбатко, голова ФСК «Хімік» Сергій Чернишов.

***

Тепер олімпійському чемпіонові Юрію Чебану часто доводиться виступати перед спортсменами, уболівальниками, брати участь у численних презентаційних заходах. І дуже часто йому ставлять практично одне й те саме запитання: «Якими якостями треба володіти, щоб стати олімпійським чемпіоном?

— На воді треба горіти і згоряти, а не тліти, — так найчастіше відповідає Юрій Чебан.

Він має право на таку відповідь, бо він — олімпійський чемпіон, спортсмен, відзначений посмішкою Бога.

Свої зобов'язання перед олімпійським чемпіоном Одеська обласна державна адміністрація та Одеська міська рада виконали — йому надано однокімнатну квартиру і 50 тисяч доларів.

Найближчим часом змагань у календарі Юрія не передбачається. Він просто насолоджується життям, вільним поки що від змагань, і думає про майбутнє, будує плани. Вони прості: підготовка до Олімпійських ігор у Ріоде-Жанейро, особисте життя, яке, можливо, нарешті налагодиться.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

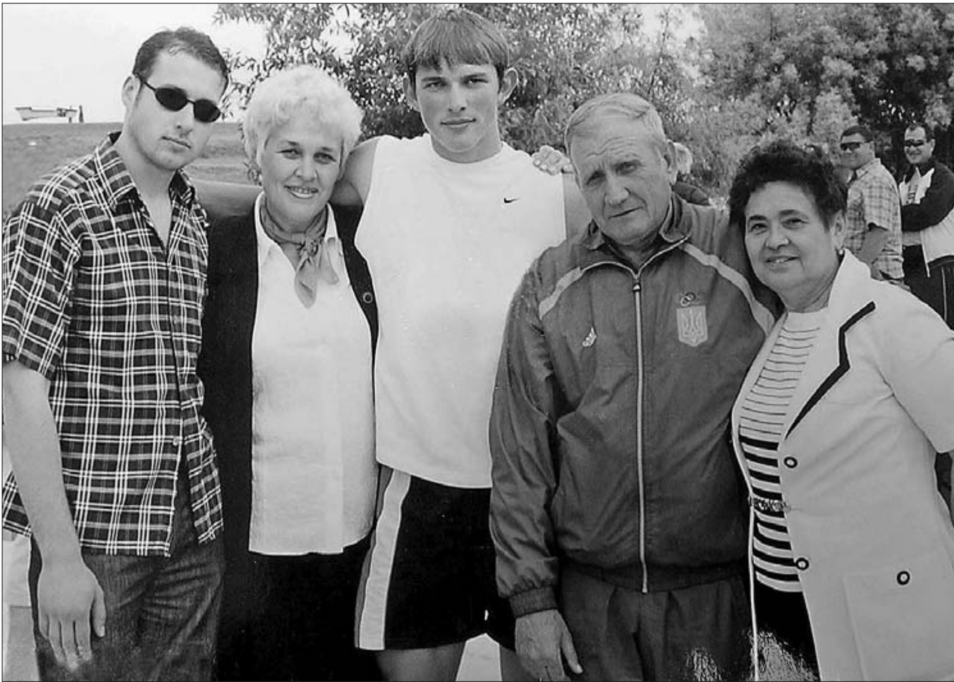
Фото Євгена ТИЩУКА та із сімейного архіву Ю. ЧЕБАНА.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Юрій Володимирович ЧЕБАН народився 5 липня 1986 року в Одесі. Будучи вихованцем ФСК «Хімік», став найтитулованішим українським спортсменом-веслувальником. Заслужений майстер спорту. Захищає кольори Центрального спортивного клубу Збройних Сил України. Кавалер ордена «За мужність» 3-го ступеня.

Тричі ставав бронзовим призером чемпіонатів Європи, чемпіоном світу, завоював бронзову медаль на Олімпійських іграх у Пекіні.

Перші тренери — Євген Лисяк і Людмила Чебан. Нині тренується у В'ячеслава Сорокіна, заслуженого тренера СРСР, України та Молдови.

Добрий почин

Ф у т б о л . Ліга чемпіонів. Груповий етап. 1-й тур. 19 вересня. **Група Е.** «Челсі» (Англія) — «Ювентус» (Італія). 2:2 (Оскар, 31, 33 — Відаль, 38, Куальярелла, 81).

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Нордшелланд» (Данія, Фарум). 2:0. Голи: Мхітарян, 44, 76.

«Шахтар»: П'ятов, Срна, Кучер, Ракицький, Рац, Гюбшман, Фернандіньо, Ілсіньо (Тейшейра, 70), Мхітарян, Вілліан (Коста, 82), Адріано (Девич, 75). **Тренер** — Мірча Луческу.

«Нордшелланд»: Гансен, Паркгерст, Окоре, Руньє, Мтиліга, Аду, Стокгольм, Лоренцен (Нордстранн, 72), Крістенсен (Крістіансен, 62), Джон (Лаудруп, 81), Бекманн. **Тренер** — Каспер Юльманн.

Рефері — Павел Гіль (Польща).

Донецьк. «Донбас Арена». 45 713 глядачів. 16 градусів.

Група F. «Лілль» (Франція) — БАТЕ (Білорусь). 1:3. «Баварія» (Німеччина) — «Валенсія» (Іспанія). 2:0.

Група G. «Барселона» (Іспанія) — «Спартак» (Росія, Москва). 3:2. «Селтік» (Шотландія) — «Бенфіка» (Португалія). 0:0.

Група Н. «Манчестер Юнайтед» (Англія) — «Галатасарай» (Туреччина). 1:0. «Брага» (Португалія) — ЧФР (Румунія). 0:2.

Матчі середи подарували значно більше несподіванок, ніж ті, що відбулися напередодні. Головна з них — розгромна перемога БАТЕ над «Ліллем» у Франції. Можливо, виграш румунів у Бразі — також певною мірою сенсація. Московський «Спартак» добряче попсував нерви «Барселоні» у поєдинку на «Камп Ноу». Адже до 72-і хвилини москвичі вели у рахунку — 2:1. І лише дубль Мессі (72-а і 80-а хвилини) схилив шальки терезів на бік каталонців.

Та й у Донецьку спершу не все складалося так, як бажалося. Данська команда виявилася непоступливою — відмінно вишколеною і дисциплінованою. Особливо це було помітно в першій половині зустрічі. На цьому наголосив і **Мірча Луческу.**

— У суперників вийшов хороший перший тайм, — сказав він. — Данці намагалися контролювати м'яч. У другій половині дався взнаки фізичний стан гравців, своїх футболістів я попросив додати. Після перерви ми частіше відбирали м'яч й організовували атаки. Не реалізували багато моментів. Утім, задоволений нашою обороною, фактично ми не дозволили створити жодного моменту, а коли захист діє впевнено, цей настрій передається й атаці. Матч склався так, як ми і сподівалися, знали, що буде важко. Задоволений результатом, ми взяли важливі три очки.

Тренер гостей **Каспер Юльманн** привітав суперника з перемогою.

— У Донецьку ми дебютували в Лізі чемпіонів,— сказав він. — Й цей факт, безумовно, вплинув на нашу гру, але загалом я задоволений діями підопічних. Хоча на результат вплинули певні деталі. Нам не зовсім вдавалися переходи від оборони до атаки і навпаки. У підсумку, після того, як «Шахтар» забив гол «у роздягальню», нам довелося розкриватися. Тож у другому таймі було набагато складніше. Нам елементарно забракло досвіду, бо раніше на такому рівні ми не виступали. Справді, «Шахтар» створив багато моментів, але сподіваюся, що матч на нашому полі буде зовсім іншим...

Але щоб там не казали, «Шахтар» почав турнір із заслуженої перемоги, зробивши добрий почин.

Фото з сайту shakhtar.com.

***

Хокей. Регулярний чемпіонат ПХЛ України. 19 вересня «Динамо» (Харків) — «Компаньйон-Нафтогаз» (Київ). 5:4 Б (2:2, 1:1, 1:1). «Білий Барс» (Біла Церква) — «Сокіл» (Київ). 0:4 (0:2, 0:2, 0:0).

Регулярний чемпіонат КХЛ. 19 вересня. «Донбас» (Донецьк) — «Амур» (Хабаровськ). 2:3 (0:0, 2:2, 0:1).

Генріх Мхітарян (у центрі) забив два м'ячі.

Мало хто знає, що олімпійська медаль в Юрія Чебана у Лондоні могла поплисти буквально з-під носа

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою від 12 вересня 2012 року по справі № 5006/42/53Б/2012 Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157, суддя Попов О.В.) Приватне підприємство "ХОТЕЙ" (код ЄДРПОУ 31534531, адреса: Донецька область, м. Макіївка, вул. Московська, буд. 62 кв. 14) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Козловську Діану Валеріївну (ліцензія АВ № 499159 від 02 лютого 2010 року, адреса: 83122, м. Донецьк, вул. Куйбишева, буд. 244, кв. 80, контактний телефон: 0623414520).

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 13 вересня 2012 року по справі № 5023/3922/12 товариство з обмеженою відповідальністю "Харторг Консалтинг" (код ЄДРПОУ 37764303, адреса: 61052, м. Харків, вул. Карла Маркса, б. 26) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - ПП "Женевьєва" (ЄДРПОУ 37009317; 61017, м. Харків, вул. Серіковська, б. 1; для листів: 61017, м. Харків, вул. Серіковська, б. 1). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 13 вересня 2012 року по справі № 5023/3895/12 товариство з обмеженою відповідальністю "Харківторг Люкс 2011" (код в ЄДРПОУ 37761983, юридична адреса: 61017, м. Харків, вул. Сіриківська, буд. 1) визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Бондаренко Ларису Іванівну (код 2366018220, для листів: 61017, м. Харків, вул. Сіриківська, буд. 1). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 13 вересня 2012 року по справі № 5023/3898/12 Приватне підприємство "ПРОМКОМПЛЕКТ УКРАЇНА" (код в ЄДРПОУ 35477839, юридична адреса: 61052, м. Харків, вул. Карла Маркса, буд. 32) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Павлова Валерія Валерійовича (код 3041605870, для листів: 61052, м. Харків, вул. Карла Маркса, буд. 32). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації оголошення

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 13 вересня 2012 року по справі № 5023/3897/12 товариство з обмеженою відповідальністю "ДАНИС-ТРЕЙД" (код в ЄДРПОУ 34861191, юридична адреса: 61016, м. Харків, вул. Соціалістична, буд. 48, кв. 113) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Скрипника Євгенія Леонідовича (код 2965715455, для листів: 61016, м. Харків, вул. Соціалістична, буд. 48, кв. 113). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 06.09.12р. у справі № 29/5005/7373/2012 підприємство ПП "Ареолл" (код ЄДРПОУ 37150813, 49049, м. Дніпропетровськ, вул. Мільмана, буд. 110А) визнано банкрутам, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Претензії кредиторів приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 06.09.12р. у справі № 26/5005/6899/2012 підприємство ТОВ "Соулік" (код ЄДРПОУ 36840566, 49044, м. Дніпропетровськ, пр. Калініна, 68) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Претензії кредиторів приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69600, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 14.09.2012 року у справі № 5009/3397/12 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ "Норд-Комплект" (69057, м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, код ЄДРПОУ 37891779).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шонія Маку Вячеславівну (ліцензія АВ № 347300, адреса для листування : 69001, м. Запоріжжя, а/с 7978, тел. (061) 270-81-68, (067) 993-14-82).

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 13 вересня 2012 року по справі № 5023/3923/12 товариство з обмеженою відповідальністю "Старсервіс" (код ЄДРПОУ 37458577, адреса: 61093, м. Харків, вул. Полтавський шлях, б. 118, кв. 10) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - ПП "Женевьєва" (ЄДРПОУ 37009317; 61017, м. Харків, вул. Серіковська, б. 1; для листів: 61017, м. Харків, вул. Серіковська, б. 1). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації оголошення.

Керуючий санацією Відкритого акціонерного товариства "Херсонський бавовняний комбінат" запрошує інвесторів для участі у відновленні платоспроможності боржника в процедурі санації в справі про банкрутство.

Основний вид діяльності - виробництво пряжі та тканин,

Земельна ділянка цілісного майнового комплексу - 48 га,

Будівлі та споруди - загальною площею 250 тис. кв. м.,

Конкурсна кредиторська заборгованість - 152 млн. грн.,

Заборгованість по заробітній платі - 13 млн. грн.,

Кількість працівників - 650.

Виробнича діяльність відсутня, виробничі будівлі потребують капітального ремонту.

За додатковою інформацією та з пропозиціями звертатись за адресою: ВАТ "ХБК", м. Херсон, площа 50-річчя СРСР, тел. (0-552)-366720, (0-552)-36-62-31, 050-782-04-33,050-260-58-98.

Київське товариство татарської культури імені Габдулли Тукая (код за ЄДРПОУ 22872261) повідомляє, що ліквідується. Звертатися за адресою: м. Київ, вул. О. Теліги, 43, кв. 34, тел. (044) 440 00 20.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) по справі № Б11/039-12 від 05.09.2012року, Приватне підприємство "Флеш Трейд Сервіс" (07300, Київська обл., м. Вишгород, вул. Мазепи, 4, код ЄДРПОУ 34378452), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Кучака Юрія Федоровича (ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого серія АВ 547922 видана Державним департаментом з питань банкрутства 09.12.2010року), поштова адреса: м. Київ, а/с 48, 01042.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61002, м. Харків, пл. Свободи 5, Держпром 8-й під.) по справі № Б-5023/3899/12 від 06.09.12 р. визнано банкрутом Фізична особа підприємець Герасим Ганна Юріївна (вул. Шкільна, 66 , с. Кутьківка, Дворічанського району, Харківської області код 2313821247) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чаговець Т. П. (ліц. АВ № 499076 від 24.12.09 р.; 61045, м. Харків, вул. Шекспіра 12А, к. А-5, тел.773-01-30). Претензії приймаються протягом 30-ти днів з дати виходу оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 14.09.2012р. по справі № 5009/3391/12 фізичну особу підприємця Крамаренко Володимира Миколайовича (72100, м. Приморськ, Запорізької області, вул. Морська, 56/15; Ідентифікаційний номер 2621200314, банківська установа, що здійснює розрахунково-касове обслуговування боржника - Центральне Бердянське відділення ЗОД АТ "Райффайзен Банк Аваль") визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Персюк Сергія Володимировича (ліцензія АВ № 499151 від 20.01.10 р., адреса для листування: 69002, м.Запоріжжя, відділення зв'язку №2, а/с 3305, тел. 050-324-17-78).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

ИНФОРМАЦИЯ

О продаже в процедуре ликвидации на повторном аукционе имущества, находящегося на балансе КП "Артемовская городская типография"

Балансодержатель: КП "Артемовская городская типография"

Адрес балансодержателя: 84500 Донецкая обл., г. Артемовск, ул.Петровского,123

Код ЕГРПОУ: 02470017

Организатор аукциона Донецкая товарная биржа "Юго-Восток" (адрес 83015, г. Донецк, ул.Артема, 131 а)

На аукцион выставляется:

Лот№1: Комплекс зданий и сооружений общей площадью 1247,8 кв.м, в т.ч.: нежилое здание типографи (лит.А-2) площадью 1247,80 кв.м, стоимостью - 1041705,00 грн., в т.ч.НДС; здание склада (лит.Б) площадью 139,90 кв.м, стоимостью - 90270,00 грн. в т.ч .НДС; здание склада (лит.В) площадью 34,10 кв.м, стоимостью 23229,00 грн. в т.ч.НДС; здание гаража (лит. Г) площадью 77,40 кв.м, стоимостью - 52736,00 грн., в т.ч.НДС; здание склада (лит. Д) площадью 11,40 кв.м, стоимостью -6129,00 грн., в т.ч.НДС; здание склада (лит. Е) площадью 131,08 кв.м, стоимостью - 94000,00 грн., в т.ч.НДС; ограждения площадью 91,77 кв.м, стоимостью - 10858,00 грн., в т.ч.НДС.

Начальная цена продажи лота **1299200,00** грн., в т.ч.НДС

Характеристика объектов: конструктивные элементы зданий требуют ремонта. Инженерные коммуникации находятся в аварийном состоянии.

Подробно с характеристиками объектов выставляемых на аукцион можно ознакомиться, предварительно согласовав с организатором аукциона с 9.00 до 17.00 ежедневно кроме субботы и воскресенья.

Телефон для справок: (062)304-95-64

Плата за регистрацию заявки - 200 грн. по каждому лоту перечисляется на на т/с 26006300113958 в Территориальном обособленном безбалансовым отделении № 10004/0139 филиала - Донецкое областное управление АО "Ощадбанк", МФО 335106, ОКПО 31501033. Назначение платежа: регистрационный сбор по лоту № 1.

Гарантийный взнос в размере 10% от стартовой цены по каждому лоту перечисляется на р/с 260024175 в ПАО "Райффайзен Банк Аваль" МФО 335076, ОКПО 31501033. Назначение платежа: гарантийный взнос по лоту № 1.

Аукцион будет проводиться на Донецкой товарной бирже "Юго-Восток" через 20 дней с момента публикации в 10.00 по адресу: 83001, г. Донецк, ул.Артема, 131 а (при условии подачи не менее двух заявок).

Желающим принять участие в аукционе необходимо обратиться к организатору аукциона для подачи заявок.

Прием заявок заканчивается за три календарных дня до проведения аукциона.

Победитель аукциона оплачивает аукционный сбор.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44) від 06.09.2012 року по справі №5011-50/9751-2012, порушено провадження у справі про банкрутство ТОВ "ОЙКОС УКРАЇНА ФАРБА" (01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 11, код ЄДРПОУ 34730360, р/р 2600031633 в ТОВ "Фортуна-банк", МФО 300904). Ухвалою Господарського суду м. Києва від 06.09.2012 року введено процедуру розпорядження майном та призначено розпорядником майна Домбровського Євгена Вікторовича (ліцензія АВ № 547880 від 17.11.2010 року, 02090, м. Київ, вул. Харківське шосе, 168-а, кв. 163). Заяви кредиторів та санаторів ТОВ "ОЙКОС УКРАЇНА ФАРБА" приймаються протягом одного місяця на поштову адресу розпорядника майна та господарського суду.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 13 вересня 2012 року по справі № 5023/3926/12 товариство з обмеженою відповідальністю "Сервіс-Групп Компані" (код ЄДРПОУ 37761915, адреса: 61017, м. Харків, вул. Сериківська, б. 1) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - ПП "Женевьєва" (ЄДРПОУ 37009317; 61017, м. Харків, вул. Серіковська, б. 1; для листів: 61017, м. Харків, вул. Серіковська, б. 1). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації оголошення.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, б. 157) ухвало від 12.07.2012р. порушена справа №5006/27/826/2012 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "ПКФ Рекком"" (м. Донецьк, вул. Шкільний, б. 17, кв.15, код ЄДРПОУ 33756367; р/р 26000198098001 в ПАТ "АКБ Капітал", МФО 334828) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Гринько А.А. (ліцензія АД №040826, 83049, м. Донецьк, вул. Є. Жукова, б. 56, оф.12). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. С. Петлюри (Комінтерну), 16) від 07 вересня 2012р. у справі № Б24/035-12 визнано банкрутом ПП "Укрбудпостач-06" (08130, Київська область, Києво-Святошинський р-н, с. Петропавлівська Борщагівка, вул. Шкільна, буд. 12, квартира 2, код ЄДРПОУ 33987231, рах. 2600847549 в АТ "Райффайзен Банк Аваль" в м. Києві, МФО 380805) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Денисенко Віктора Михайловича (ліцензія серії АВ №600632 від 24.01.2012р.), (поштова адреса: 07750, Київська обл., Яготинський р-н, с. Панфили, вул. Соснівська, 1).

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 13 вересня 2012 року по справі № 5023/3896/12 товариство з обмеженою відповідальністю "Лінктехсервіс" (код в ЄДРПОУ 37461181, юридична адреса: 61039, м. Харків, пров. Океанський, буд. 9) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Коненко Віталія Юрійовича (код 3167513471, для листів: 61039, м. Харків, пров. Океанський, буд. 9). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації оголошення.

Ухвалою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 03.08.2012 порушено провадження у справі №5011-15/10493-2012 про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю "Стевіясан" (04050, м. Київ, вул. Ревуцького, 12-А, код ЄДРПОУ 30729147).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Микитьона Віктора Васильовича (ліцензія АВ №456349 від 12.02.2009, ідентифікаційний код 255258438, адреса: м. Київ, пр-т Гагаріна, 18, кв. 30).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 03.09.2012 р. у справі № 46/161-б Товариство з обмеженою відповідальністю "Промлісінтертрейд" (03049, м. Київ, Солом'янський район, вул. Курська, 10, код ЄДРПОУ 35372366) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шаргало Романа Вікторовича (Ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого серії АВ № 600759 від 20.04.2012 р.; 02097, м. Київ, вул. Градинська, 14, кв. 48).

Претензії кредиторів приймаються за адресою: 02097, м. Київ, вул. Градинська, 14, кв. 48.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) - ухвалою від 27.08.2012р. порушено провадження у справі №5009/3163/12 про банкрутство приватного підприємства "Нова-Тор" (69006, м. Запоріжжя, вул. В. Лобановського, 30, код ЄДРПОУ 32692072, р/р 26000003421001 у ПАТ "Креді Агріколь Банк").

Розпорядником майна призначено Іщенко Дмитра Васильовича (Запорізька область, м. Мелітополь, вул. Бронзоса, 43, кв. 16, інд. номер 2592309014 ліц. АВ № 498972 від 13.11.2009р.)

Претензії кредиторів і заяви приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Загальними зборами учасників (протокол № 2 від 08.11.2011 р.) ПП "Михайлівське - 2005" (код 33791930, місцезнаходження: 93400, Україна, Луганська область, м. Сєвєродонецьк, вул. Новікова, буд. 17, к. 12) прийнято рішення про припинення підприємства шляхом ліквідації, призначена ліквідаційна комісія (місцезнаходження ліквідаційної комісії: 91007, м. Луганськ, вул. Льва Толстого, буд. 85).

Строк заявлення кредиторами своїх вимог до юридичної особи, що припиняється, становить два місяці з дня опублікування повідомлення про рішення щодо припинення юридичної особи.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 17.09.2012р. по справі №29/5005/4895/2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "Дніпропетровський млиновий комбінат" (адреса: 49038, м. Дніпропетровськ, вул. Горького, буд. 10/14, код ЄДРПОУ 33907664, р/р 260040132623 в АТ "Сбербанк Росії", МФО 320627) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Саричеву Наталію Вячеславівну (ліцензія АВ № 499027 від 25.11.2009р., адреса: 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1849).

ПАРАД ПОРАД

№ 177 (5427) П'ЯТНИЦЯ, 21 ВЕРЕСНЯ 2012

Сьогодні в Україні переважно хмарно, дощі, місцями грози, у західних, Вінницькій та Одеській областях — сильні. На Правобережжі пориви вітру сягатимуть 15—20 м/с, у Карпатах — до 25 м/с. Температура вночі — 4—11 тепла, у Карпатах — від 0 до 2 градусів. Удень — 11—18 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 21 ВЕРЕСНЯ

1709. Помер український військовий, політичний та державний діяч, гетьман Війська Запорозького Іван Мазепа. **1812.** У Криму закладено Нікітський ботанічний сад. **1911.** Народився радянський актор кіно та співак Марк Бернес (справжнє прізвище — Нейман). **1920.** Раднарком України своєю постановою ввів обов'язкове вивчення української мови у школах. **1940.** Радянська влада після реорганізації відкрила Львівський театр опери та балету імені Соломії Крушельницької. **1946.** Народився український поет Леонід Кисельов. **1999.** Ратифікована Основна угода про співробітництво між Дитячим фондом ООН (ЮНІСЕФ) та урядом України.

АСТРОПРОГНОЗ НА 24—30 ВЕРЕСНЯ

Овни. Якщо вам вистачить інтуїції, щоб розпізнати сприятливу атмосферу, нинішні обставини приведуть до особистого зростання, економічного розвитку, зміцнення професійного статусу.
Сприятливі дні — 26, 28, 29
Несприятливі дні — 24

Тельці. Якщо вам удалося обійняти посаду, яка забезпечує владу і контроль, цього тижня ви зможете зрозуміти, як за допомогою досягнутого отримати ще більші переваги.
Сприятливі дні — 25, 26, 29
Несприятливі дні — 27

Близнюки. Ви маєте зосередитися на розширенні інтелектуального кругозору, зростанні духовності, вмінні цінувати мистецтво, набути нового досвіду. Це період для досягнення успіху в професійній сфері.
Сприятливі дні — 25, 29, 30
Несприятливі дні — 27

Раки. Умови на роботі сприяють зміцненню внутрішньої влади, а також отриманню винагороди. Успіх супроводжуватиме вас у далеких подорожах, політиці, літературній творчості.
Сприятливі дні — 25, 26, 29
Несприятливі дні — 28

Леви. Переважна частина паперової роботи, писанини, зустрічей і суперечок цього тижня стосуватиметься фінансів. У вашому нинішньому розкладі — угоди, оплата рахунків, вивчення витрат, виписування чеків.
Сприятливі дні — 25, 26
Несприятливі дні — 28

Діви. Цей час сприятливий для роботи, пов'язаної з реконструкцією або будівництвом. Методи, які ви застосовували, стануть продуманішими, ефективнішими, пліднішими.
Сприятливі дні — 24, 26, 27
Несприятливі дні — 30

Терези. Час втілити ідеї у реальність і розвити або застосувати свої технічні навички. Ваші дії матимуть добрі наслідки — як у сьогоденні, так і в майбутньому.
Сприятливі дні — 24, 26, 27
Несприятливі дні — 30

Скорпіони. Сприятливі аспекти пов'язані з обставинами, здатними зробити вас вольовішою і динамічнішою людиною, допомогти вам стати процвітаючим і незалежним.
Сприятливі дні — 24, 29, 30
Несприятливі дні — 28

Стрільці. Якщо ви хочете скористатися перевагами позитивного потенціалу цього періоду, продемонструйте свою силу та рішучість, працюйте ефективніше, виявляйте великодушність.
Сприятливі дні — 26, 28
Несприятливі дні — 34

Козероги. На першому плані будуть ваша особистість і справи, до яких ви прагнете. Для вас це час розвивати і поліпшувати свій імідж та самооцінку.
Сприятливі дні — 27, 29
Несприятливі дні — 25

Водолії. На першому плані буде фізична діяльність. А це значить, що робота, спроби набрати форму й заняття спортом будуть успішними.
Сприятливі дні — 26, 30
Несприятливі дні — 24

Риби. Цього тижня вам забезпечений успіх у дослідженнях, розслідуваннях, наукових відкриттях. Ви володієте всім необхідним, щоб отримати відповіді, які давно шукаєте.
Сприятливі дні — 27, 30
Несприятливі дні — 26

З яблуневого саду

ЗАПАСИ НА ЗИМУ

За нинішнього врожаю яблук зробити запаси на зиму зовсім нескладно. Наприклад, мешканець міста Городенка Богдан Поясник (на знімку), лікар-хірург за фахом, у власному саду вирощує яблука кількох сортів. Тож має досвід їх зберігання та переробки.

Зберігати плоди радить у паперових чи дерев'яних ящиках, пересипавши тирсою, у погребах або прохолодних приміщеннях. У стінках картонних ящиків потрібно зробити надрізи, щоб циркулювало повітря. Плоди слід складати у два-три шари. Час від часу їх необхідно перебирати.

Маленькі яблучка сорту «Райські» мій земляк радить консервувати. Вони мають значно більше корисних речовин, ніж звичайні, особливо — пектинів, які виводять з організму шкідливі речовини.

А ще варто заготовляти на зиму сушені яблука. Особливо зручно це робити в електросушильній шафі. Вона коштує не дуже дорого і має чимало переваг. Не потрібно викладати нарізані плоди над газовими плитами чи сушити нанизаними на нитках. До сушарки не мають доступу всюдисущі мухи. А головне — сушениці виходять гарними на вигляд і корисними. Взимку із сушні господар робить узвар та яблучний квас. Для останнього плоди заливає холодною криничною водою (можна і водопровідною, але кип'яченою) і ставить на холод. За кілька днів цілющий та смачний напій готовий до вживання. До речі, сушить Богдан Степанович таким чином і груші, і сливи, і лісові ягоди, а також сухарики та гриби.

З яблук, особливо соковитих ранніх сортів, виходить смачний сік. Для цього потрібно мати електроподрібнювач та механічний прес або хоча б соковижималку. Насамперед у роботу йдуть падалиці та ушкоджені плоди. Їх варто пропустити через млинок двічі, бо що дрібнішою буде маса, то більше соку вийде. Вичавки можна залити окропом, дати настоятися і знову пропустити через прес.

Щоб законсервувати отриманий напій, потрібно нагріти його до 93—95°С і розлити у сухі, гарячі, щойно простерилізовані скляні банки. Після чого накрити металевими кришками і поставити на двадцять хвилин у водяну баню, а потім закрутити. Можна й одразу закрити герметично, але в цьому випадку соку слід зробити «зігрівання» — вкутати у теплу ковдру і тримати до повного охолодження тари.

Людмила СТРАЖНИК.
Івано-Франківська область.

Фото автора.

ДАЧНИКАМ НА ЗАМІТКУ

Буряк і морква псуються з хвоста

Теплий вересень — сприятливий час для зростання коренеплодів, період, коли вони набирають вагу. Звичайно, кожен господар хоче, щоб урожай був якомога більшим і зберегти його якнайкраще.

Патисони, кабачки, гарбузи треба зібрати до заморозків. Молоді і недозрілі плоди можуть постраждати навіть на слабкому морозі, тому за несприятливих прогнозів їх краще заздалегідь прибрати з грядки.

Буряк, щоб уберегти від перших заморозків, треба підгортати. До збирання приступайте наприкінці вересня—початку жовтня, залежно від погодних умов. З коренеплодами будьте акуратні, тому що буряк не загоює своїх ран і втрачає багато соку навіть при варінні. Тому, обрізаючи листя, залишайте півсантиметрові хвостики від бадилля. Будуть довші — буряк може почати з них гнити, коротші — коренеплід втратить сік.

Не полюбляє довгих хвостів і морква. Її викопуйте якомога пізніше, але до заморозків. Також врахуйте, що за дощової погоди посаджена ранньої весни морква може пустити додаткове коріння і вкритися «густою бородою».

Такі коренеплоди для тривалого зберігання не годяться.

Найневибагливіший — пастернак. Його збирають у жовтні. Деякі городники вважають, що після перших заморозків він стає солодшим.

Щоб зібрати повноцінний урожай, стежте за прогнозами погоди. Але також остерігайтеся гризунів. Миші як не з'їдять коренеплід, то понадгризають, що не менш прикро.

Іван БЛИЗНЮЧЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Якщо збираєтеся по гриби

НЕ ЗАЙВЕ НАГАДАТИ

Вживання дикорослих грибів може призвести до отруєння, вкотре нагадує Міністерство охорони здоров'я України і радить споживати промислово вирощені печериці, гливи, купуючи їх у магазинах. Якщо ви все ж вирушаєте до лісу збирати гриби, то обов'язково врахуйте наступне.

Ніколи не кладіть у кошик грибів, яких не знаєте. Остерігайтеся пластинчастих! Були випадки, коли бліду поганку, яка ще не розкрилася, помилково сприймали за їстівні печериці чи сироїжки, на які вона дуже схожа на ранній стадії розвитку. Якщо ви сумніваєтеся у грибі, то краще взагалі не беріть його до рук. А коли вже зрізали щось незрозуміле, то викиньте його подалі та ретельно вимийте ніж і руки, щоб отрута не перейшла на їстівні гриби.

Не беріть старі, перезрілі або дуже молоді гриби, в яких нечітко виражені морфологічні ознаки, а також ті, що ростуть поблизу швидкісних трас чи на радіаційно забрудненій території.

Під час посухи грибів краще не беріть взагалі. У спекотну погоду змінюється обмін речовин в організмі гриба, він втрачає воду, накопичує токсини.

Уважно перевіряйте зібране перед тим, як починати готувати страву або робити заготівлі. Якщо сумніваєтеся в якомусь лісному «трофеї», то краще його викинути.

Не вживайте сирі і недоварені гриби. Треба їх перебрати, промити і варити кілька разів у підсоленій воді протягом 30 хвилин. Тут важливо не тривале варіння, а кілька разів злити відвар (не менше трьох), бо він є найнебезпечнішим! І лише після цього готувати.

Готові страви зберігайте на холоді в емальованому посуді, але не більше доби.

Гриби — недитяча їжа, тому не давайте грибних страв малюкам. Не можна вживати їх вагітним та жінкам, які годують груддю. Також слід пам'ятати, що страви з грибів важкі для перетравлення, тому їх не повинні вживати люди із захворюваннями шлунково-кишкового тракту, печінки та інших внутрішніх органів.

Ніколи не застосовуйте «домашніх» методів визначення отруйності грибів з використанням цибулини або срібних ложок — вони помилкові. Срібло темніє від взаємодії з амінокислотами, які є і в їстівних, і в отруйних грибах, а колір цибулі змінюється під впливом ферменту тирозинази, який також міститься в усіх грибах.

Якщо після споживання грибів почуваєтеся погано чи помітили нездорові ознаки у своїх близьких (нудота, блювота, головний біль, галюцинації, біль у животі) — негайно викликайте «швидку». До її приїзду промийте шлунок 1—2 л розчину марганцівки або сольового розчину, можна зробити очисну клізму. Пийте багато рідини. Навіть коли стало легше, обов'язково зверніться до найближчої лікувальної установи.

Ілля ІВАНОВ.

Фото Петра КРАВЧУКА.

Поради збирала Оксана КАЛУГІНА (oksana@golos.com.ua)

Над номером працювали: Галина КВІТКА, Тетяна УВЄРОВА, Олена ГОРБУНОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 26229
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

